

01

2024

XIV. ROČNÍK
ZALOŽENÝ
V ROKU
2011

FARSKÁ RODINA

„AŽ KEĎ VÁS SYN
VYSLOBODÍ, BUDETE
NAOZAJ SLOBODNÍ.“

(Jn 8, 36)

**SVIATOK
BOŽIEHO
MILOSRDENSTVA 4 – 5**

... BOŽÍ POHĽAD
SA ODO MŇA
NEODVRÁTI 8 – 9

**VEĽKÝ PRÍBEH
O VEĽKOM
SÚBOJI 16 – 17**

EDITORIÁL

Mám pocit, že súčasný človek, veriaci i neveriaci, sa „zježí“, keď počuje o hriechu, pokání, odriekaní a obrátení. Niektorí zapudia „riešenie svojej hriechnosti“ hlboko „pod koberec“, iní sa vo svojej hriechnosti príliš vrtajú, ďalší odmietajú, že nejaký hriech vôbec existuje a sú aj takí, ktorí vynaložia enormnú snahu, aby sa vyhli, či zbavili hriechu sami a on si v nestráženej chvíli veselo nanovo „vypláva na hladinu“.

Pôst je požehnaný čas, v ktorom máme nastaviť zrkadlo predovšetkým sami sebe. Ak sme úprimní a naozaj poctiví, tak prvým krokom by mal byť akýsi súpis našich hriechov – vedomých prestúpení voči Božím či cirkevným príkazom. Pomôcť môže denné spytovanie svedomia, rôzne svedné zrkadlá, modlitba, aj dobrí priatelia, či blízki.

Tak je múdre si zodpovedať na otázku „prečo“. Aké sú príčiny, pohnútky, prečo pácham daný hriech. Prečo posudzujem? Prečo ohováram? Prečo klamem? Prečo závidím? Prečo sa hnevám? Prečo znešvácujem nedeľu?

Potom nastáva ďalšia fáza – úprimná ľútosť. Naozaj ľutujem, že som takto zlyhal? Ak áno, som na dobrej ceste... Je čas ísť vyznať svoj hriech a cez ruky kňaza prijať Božie odpustenie a uzdravenie.

Sviatosť zmierenia je vlastne taká „Božia nemocnica“. Ježiš čaká na hriešnika, aby sa dotkol jeho rán a uzdravil srdce. Jeho cieľom je očistiť „ufúľaný drahokam“, vrátiť slobodu Božiemu dieťaťu, ktoré sa zatúlalo „v krajine zla“.

„Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní“ (Jn, 8, 36).

Ježišu, ďakujeme Ti, že si „nezaspät-koval“ pred krížom, že si chcel „do bodky“ splniť Otcov plán spásy človeka. Ďakujeme Ti, že nás denne pozývaš žiť dôstojný a radosný život bez hriechu. Vďaka Ti, že si nám otvoril nebo, v ktorom nás čaká milujúci NEBESKÝ OTEC a nádhera večnosti s NÍM.

Milí priatelia, požehnané veľkonočné sviatky!

Viera Kubovčíková
šéfredaktorka časopisu
vierakub@gmail.com

DIVADLO TEATRÁLNEJ SKRATKY VÁS POZÝVA NA INSCENOVANÚ KRÍŽOVÚ CESTU

TOTO JE MOJE TELO

PAŠIOVÉ VÝJAVY NA KVETNÚ NEDEĽU

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Aj túto Kvetnú nedeľu Vás herci Divadla teatrálnnej skratky pozývajú na divadelné predstavenie o udalostiach Veľkého týždňa. Predstavenie **Toto je moje telo**,

v réžii Petra Karpinského, odohrajú 24. marca 2024 vo Farskom kostole v čase o 15.00 h a o 16.30 h. Srdečne pozývame.

Foto: Plagát podujatia

POZVÁNKA - BESEDA

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Dňa 14. apríla 2024 (nedeľa) o 15.00 h sa v pastoračnej miestnosti na fare uskutoční beseda o putovaní do Santiaga de Compostela v španielskej Galícii. O svojej pútnickej

zážitky sa s nami podelia naša farnička Ing. Jarmila Hricová i manželia Ing. Iveta Mitríková a MVDr. Tomáš Mitrík. Príďte si spríjemniť nedeľné popoludnie a načerpať cenné inšpirácie.

ZÁPIS ŽIAKOV DO 1. ROČNÍKA ZŠ

MONIKA DOBROVSKÁ

Riaditeľstvo Základnej školy sv. Cyrila a Metoda oznamuje, že **zápis žiakov do 1. ročníka** pre školský rok 2024/2025 sa uskutoční v **dňoch od 3. do 5. apríla 2024 v čase od 13.00 do 16.30 h**

v budove školy. Zápis bude prebiehať prezenčnou formou. Účast dieťaťa je potrebná. Bližšie informácie na webstránke školy – <https://zsmarkusnv.edupage.org>.

TICHO VEĽKONOČNÉHO RÁNA

ADAM KONKOL – kaplán

Ráno na Bielu sobotu sa v posvätnom čítaní modlíme tento krásny text: „**Čo sa to deje? Aké je dnes veľké ticho na zemi! Veľké ticho a osamelosť. Veľké ticho, lebo Kráľ spí. Zem sa zľakla a zatíchla, lebo Boh v tele zaspal a zobudil tých, čo spali od vekov. Boh v tele zomrel a otriasol rišou zosnulých.**“

V poslednej dobe vyhľadávam ticho. Vnímam silu ticha. Vyhľadávam čas samoty. Prečo? Je to tým, že je okolo nás toľko hluku skrze stále zapnuté médiá? Som unavený zo sociálnych sietí a množstva informácií, ktoré sa na nás valia? Som preťažený? Unavený? Skrývavam sa?

Na všetky tieto otázky nachádzam odpoveď v tichu, no nie v tichu depresie, smútku, osamelosti, ale v tichu s Bohom. **Ticho, ktoré nás dokáže spojiť s Bohom**, alebo od neho odlúčiť, ak sa človek ponorí do svojho ega. No hovorím o tichu s Bohom – o tichu veľkonočného rána.

Páči sa mi, ak človek ráno vstane skôr a trávi čas s Bohom. Mnohí ľudia ešte spia, alebo sa pomaly prebúdzajú a my už môžeme tráviť čas s Bohom.

To je to čarovné ticho, ktoré prináša pokoj, silu ísť ďalej, radosť do života, ktorá sa niekedy vytráca, lebo ticho veľkonočného rána nás spája s dvoma udalosťami Veľkej noci: Ježiš zomrel na kríži, ale Ježiš tiež vstane z mŕtvych.

A tak v tichu veľkonočného rána zažívame toto aj vo svojom živote. Môžeme sa pozrieť na situácie a udalosti života, kde sme zomreli, alebo kde nás „zabili“ ako Krista – ohováraním, podceňovaním, nepochopením, urážkou či niečím iným. Sme v tichu smrti, vlastnej osamelosti, ničoty a biedy. No je to ticho, ktoré nás tiež vedie k Zmŕtvychvstaniu, kde nás chce Boh oživiť a darovať nám skutočný život, život, ktorý nikdy nekončí.

Preto milujem čas ticha. Zastaviť sa a spoznať čo alebo kto ma zabíja, ale i kto mi prináša život, či ako znova začať, na čo podstatné sa zamerať.

Milovaní, započúvajte sa to ticha veľkonočného rána. Nielen cez sviatky, ale aj počas roka. Prejdime spolu s Kristom od smrti k životu s Bohom. Dovoľme mu, aby nás v tichu obnovil, posilnil, dodal nám radosť zo života. To je ticho, ktoré má nádherný zvuk skutočného života. Preto ho potrebujeme. Preto potrebujeme niekedy **vypnúť všetko okolo seba a započúvať sa do ticha – Božieho ticha. Ono má nádherný zvuk života, ktorý roztancuje nás, aj ľudí, s ktorými sa stretne.**

Požehnaný čas veľkonočného rána, priatelia!

SVET, SLOVENSKO, DIECÉZA

PETER MARHEFKA

Zdroje: www.vaticannews.va, www.kapitula.sk,
www.katolickenoviny.sk, www.tkkbs.sk

Pápež František vydá 9. mája 2024 bulu, ktorou vyhlási Jubileum 2025. Ľudia, ktorí by sa chceli počas jubilea stať dobrovoľníkmi, sa môžu prihlásiť na oficiálnej webovej stránke podujatia.

V utorok 6. februára 2024 sa vo Vatikáne začala Medzinárodná konferencia o permanentnej formácii kňazov, ktorú organizovalo Dikastérium pre klerikov.

Dikastérium pre náuku viery v dokumente Fiducia supplicans z 18. decembra 2023 umožňuje kňazom za istých, presne stanovených okolností udeľovať pastoračné (nie liturgické, ani sviatostné) požehnanie ľuďom, ktorí žijú v iregulárnych partnerských vzťahoch. Konferencia biskupov Slovenska k dokumentu vydala 4. januára 2024 pastoračné usmernenie.

Pápež František 14. decembra 2023 potvrdil mučenícku smrť vincentína Jána Havlíka, čím ukončil desaťročný beatifikačný proces. Havlík môže byť vyhlásený za blahoslaveného. Mladý rehoľník slúžil v uránových baniach. Zomrel pre svoju vieru a vernosť cirkvi, ktoré nezlomili ani krutosti väzenia, kde strávil 11 rokov života. Zomrel opustený na ulici vo veku 37 rokov.

Koledovanie detí – Dobrá novina, má za sebou v poradí 29. ročník. Približne 20-tisícim koledníkov zo 700 farností z celého Slovenska podarilo vyzbierať viac ako 1,2 milióna eur. Z prostriedkov podporí jezuitské tréningové centrum v Južnom Sudáne.

Po sobotňajšej biskupskej chirotonii sa duchovenstvo a veriaci Boží ľud zhromaždili v nedeľu 28. januára 2024 v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove na slávnostnej archijerejskej svätej liturgii, ktorú slávil nový prešovský arcibiskup metropolita vladyka Jonáš Maxim.

Nitrianske biskupstvo zorganizovalo 7. februára 2024 diskusný večer pri príležitosti osláv storočnice narodenia biskupa Jána Chryzostoma kardinála Korca s názvom Spomienky na biskupa v montérkach a kardinálskom purpure.

V utorok 23. januára 2024 sa v aule Kňazského seminára biskupa Jána Vojtaššáka uskutočnila konferencia s názvom Výzvy pre Spišskú diecēju. Spišský diecézny biskup František Trstenský v príhovore zdôraznil potrebu zmeny naratívy z „my“ a „oni“ na „my“, aby sme plánovali nie pre ľudí, ale s ľuďmi.

Počas víkendu 26. – 28. januára 2024 pripravila Komisia pre mládež v Spišskej diecéze dve akcie. Prvou bolo víkendové stretnutie pútnikov minuloročných Svetových dní mládeže s názvom Refresh SDM. Druhou bol tradičný Diecézny výstup mladých, tentokrát na Popradské pleso.

Nedeľou Božieho slova 21. januára 2024 začala naša diecéza druhú etapu aktivity „Ježišova cesta do Emauz“. Biskup František veriacim adresoval výzvu: *Veďte Sväté pismo, prečítajte si z evanjelií aspoň päť minút denne! Čítajte s ceruzkou v ruke a podčiarknite si, čo vás oslovilo. Spreádzajte čítanie modlitbou.*

SVIATOK BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

LUCIA SMOLEJOVÁ

Dňa 22. februára 1931 sa poľskej rehoľnici Faustíne Kowalskej z Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva zjavil Pán Ježiš a odovzdal jej nielen posolstvo o veľkom Božom milosrdenstve, ale požiadal ju aj o šírenie nových foriem úcty k Božiemu milosrdenstvu, medzi ktoré patria: obraz s nápisom *Ježišu, dôverujem ti*, Sviatok milosrdenstva, Korunka Božieho Milosrdenstva i úcta k Hodine milosrdenstva.

Denníček sv. Faustíny, do ktorého zapisovala svoje mystické zážitky je známy mnohým kresťanom. Niektorí z nás ho radi čítajú denne, iní si takto spríjemňujú každú nedeľu, ďalší o slovách Pána Ježiša často rozjímajú a všetci sa tešíme z nádeje, ktorá vyplýva z jeho slov.

Ježiš hovorí: „Duše hynú napriek môjmu trpkému umučeniu. Dávam im poslednú nádej na záchranu – **sviatok môjho milosrdenstva**. Ak nebudú zvelebovať moje milosrdenstvo, zahynú naveky“ (Denníček 965). Poslednou záchranou je teda utiekať sa k Božiemu milosrdenstvu, modliť sa k Božiemu milosrdenstvu a treba pamätať, že túto úctu máme aj šíriť. Podstatou úcty je dôvera. Ak Boha milujem, nemám problém mu dôverovať, prípadne spolu s Abrahámom hovoriť: Pane, verím, pomôž mojej nevere. Pamätajme na slová Pána Ježiša, že „*milosti z môjho milosrdenstva možno načierať jedinou nádobou, a tou je dôvera. Čím väčšmi duša dôveruje, tým viac dostane*. Duše, ktoré mi bezhranične dôverujú, sú pre mňa veľkou radosťou, lebo do takých duší prelievam všetky poklady svojich milostí. Teším

sa, že žiadajú veľa, lebo mojou túžbou je dávať veľa, a to veľmi veľa. Zarmucuje ma však, ak duše žiadajú málo, zužujú svoje srdcia“ (Denníček 1578).

Šírenie úcty k Božiemu milosrdenstvu má veľký význam, sú s ňou spojené mnohé prisľúbenia. „*Duše, ktoré šíria úctu k môjmu milosrdenstvu, budem ochraňovať po celý život ako láskavá matka svoje nemluvňa a v hodine smrti im nebudem sudcom, ale milosrdným spasiteľom*“ (Denníček 1075). „*Kňazom, ktorí budú hlásať a oslavovať moje milosrdenstvo, dám predvinnú moc, pomážem ich slová a pohňem srdcia, ku ktorým budú hovoriť*“ (Denníček 1521).

Ohlasovanie tajomstva Božieho milosrdenstva má pomôcť hriešnikom, aby sa vrátili k životu v milosti a spravodlivým, aby dosiahli naozaj väčšiu dokonalosť. Nezabúdajme na slová: „*Duším, ktoré dôverujú môjmu milosrdenstvu túžim udeliť nepochopiteľné milosti* (Denníček 687). *Skôr by sa pomínulo nebo i zem, než by dôverujúcu dušu neobklopilo moje milosrdenstvo* (Denníček 1777). *Dušu toho, kto dôveroval v moje milosrdenstvo naplním v hodine smrti svojím Božím pokojom*“ (Denníček 1520) a to aj vtedy, ak daný človek nepraktizoval uvedené formy úcty.

SVIATOK BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Sestra Faustína milosrdenstvo stručne definovala a zároveň zdôrazňovala jeho podstatu: „Milosrdenstvo je kvetom lásky. Boh je láska a milosrdenstvo je jeho skutkom, v láske sa rodí, v milosrdenstve sa prejavuje“ (Denníček 651).

Sviatok Božieho milosrdenstva slávime na **prvú nedeľu po Veľkej noci**, čiže druhú veľkonočnú nedeľu, ktorá je nazvaná **Nedeľou Božieho mi-**

losrdenstva. Do liturgického kalendára ju zapísal najprv kardinál František Macharski pre krakovskú diecézu (1985) a potom aj niektorí poľskí biskupi v svojich diecézach. V deň kanonizácie sestry Faustíny dňa 30. apríla 2000 pápež Ján Pavol II. vyhlásil tento sviatok pre celú Cirkev.

Túžbu Pána Ježiša sme poznali vďaka sestre Faustíne, ktorej povedal: „*Túžim, aby prvá nedeľa po Veľkej noci bola sviatkom milosrdenstva* (Denníček 299). *Túžim, aby sviatok milosrdenstva bol úkrytom a útočiskom pre všetky duše, zvlášť pre úbohých hriešnikov. V ten deň je otvorené vnútro môjho milosrdenstva. Vylievam celé more milostí na duše, ktoré sa približia k prameňu môjho milosrdenstva. Duša, ktorá pristúpi k svätej spovedi a svätému prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov. V tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti*“ (Denníček 699). Skutočne najväčšou milosťou je **milosť „úplného odpustenia vín a trestov“** spojená s prijatím svätého prijímania v tom dni po svätej spovedi, v duchu úcty k Božiemu milosrdenstvu aj bližným.

Prípravou na tento sviatok má byť **novéna z modlitby Korunky Božieho milosrdenstva** počas deviatich dní, ktorú začíname vo Veľký piatok. Pán Ježiš prisľúbil, v tej novéne „*udelím dušiam všetky milosti*“ (Den. 796). Zároveň v tento deň má byť obraz Božieho milosrdenstva posvätený aj verejne uctený a naši kňazi majú hovoriť kázne o Božom milosrdenstve. Je to deň obrovských milostí. Pán Ježiš povedal, „*duša, ktorá pristúpi k svätej spovedi a svätému prijímaniu, dosiahne úplné odpustenie vín a trestov* (Den. 699), *v tento deň sú otvorené všetky Božie pramene, cez ktoré plynú milosti. Nech sa nebojí priblížiť ku mne žiadna duša, hoci by jej hriechy boli ako šarlát*“ (Den. 699). Tento deň môže byť skutočným získaním bohatstva pre všetkých ľudí, aj tých, ktorí si dovtedy v Božie milosrdenstvo netrúfli ani pomyslieť. Všetci ľudia plní dôvery môžu prosiť o všetko pre seba i pre iných, nech je to však zhodné s Božou vôľou. Pamätajme, že milosti potrebné k spásu sú vždy zhodné s Božou vôľou, pretože náš dobrý nebeský Otec po ničom netuží tak, ako po spásu duší, za

ktoré Jeho Syn, náš Pán Ježiš, obetoval svoj život.

OBRAZ

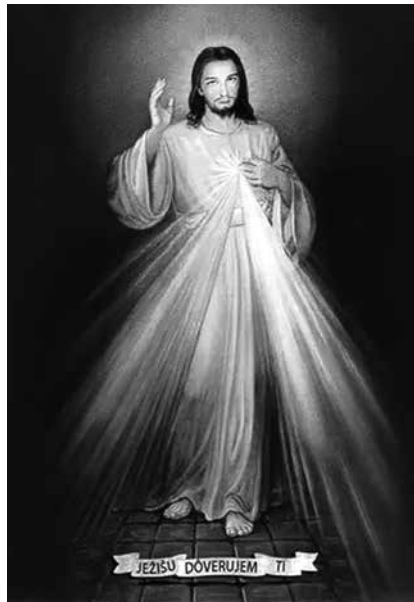
Ako píše sr. M. Elžbieta Siepak ISM, „obraz Milosrdného Ježiša je najznámejším obrazom Ježiša ukrižovaného i zmrtvychvstalého. Je to zároveň neobyčajný obraz nielen kvôli tomu, že je najväčšmi rozšírený, ale predovšetkým preto, že jeho spoluautorom je sám Pán Ježiš, ktorý sa práve v takej podobe ukázal sv. sestre Faustíne v cele kláštora Kongregácie Matky Božieho Milosrdenstva v Plocku (Poľsko) dňa 22. februára 1931.“ Sr. Faustíne vtedy Ježiš povedal: „Namaľuj obraz podľa toho, ako ma teraz vidíš, s nápisom: Ježišu, dôverujem ti. Túžim, aby tento obraz bol uctievaný najprv vo vašej kaplnke a potom aj na celom svete“ (Den. 47).

Pod obrazom sú podľa Ježišovej vôle umiestnené slová: Ježišu, dôverujem ti. Pán Ježiš vysvetlil podstatu lúčov na obraze, že znamenajú krv a vodu, ktoré vyšli z jeho Srdca prebodnutého na kríži kopijou (porov. Den 299). Teda svetlý lúč znamená vodu, ktorá ospravedlňuje duše a červený lúč znamená krv, ktorá je životom duší... Tieto lúče zakrývajú dušu pred hnevom Jeho Otca. S obrazom sú spojené mnohé prisľúbenia. Tie sa týkajú tých, ktorí sa s dôverou modlia pred obrazom a preukazujú milosrdenstvo svojim blíznym. Prostredníctvom tohto obrazu bude udeľovať dušiam veľa milostí, preto bolo dôležité, aby mala k nemu prístup každá duša (porov. Den. 570). Pán Ježiš ubezpečil vtedy sestru Faustínu, že ten **obraz pritiahne veľa duší k Bohu a prostredníctvom neho bude pôsobiť Božie milosrdenstvo** (porov. Den. 1379).

KORUNKA

Modlitba korunky je Božím darom pre naše časy. Pán Ježiš ju nadiktoval sestre Faustíne v roku 1935. Ako píše sr. M. Elžbieta Siepak ISM, „v piatok, 13. septembra 1935, sestra Faustína mala vo svojej cele videnie anjela, ktorý prišiel potrestať zem za hriechy. Keď uzrela toto znamenie

Božieho hnevu, začala prosiť anjela, aby chvíľku počkal, a svet bude konať pokánie. Keď sa však ocitla pred velebou Svätej Trojice, nemala odvahy zopakovať túto prosbu. Až keď v duši pocítila moc Ježišovej milosti, začala sa modliť slovami, ktoré vnútorne počula. Keď som sa tak modlila, zapísala v Denníčku, uvidela som bezmocnosť anjela. Nemohol vykonať spravodlivý trest, aký si za hriechy zasluhovali“ (Den. 475).

Na druhý deň ju Pán Ježiš poučil, ako sa má modliť túto modlitbu: „Najprv sa pomodlíš jeden Otče náš a Zdravas Mária a Verím v Boha. Potom na zrnkách Otčenáša budeš hovoriť nasledujúce slová: «Večný Otče, obetujem ti telo a krv, dušu i božstvo tvojho najmilšieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista na odčinenie našich hriechov i hriechov celého sveta.» Na zrnkách Zdravasov budeš hovoriť nasledujúce slová: «Pre jeho bolestné umučenie maj milosrdenstvo s nami i s celým svetom.» Na zakončenie sa pomodlíš trikrát tieto slová: «Svätý Bože, Svätý Mocný, Svätý Nesmrteľný, zmiluj sa nad nami i nad celým svetom»“ (Denníček 476).

Pán Ježiš povedal: „**Keď sa budú modliť túto korunku, rád im dám všetko, o čo ma [ľudia] budú prosiť (Denníček 1541), a dodal: ak to, (...) bude v zhode s mojou vôľou**“ (Denníček 1731). Veľmi silné sú prisľúbenia, ktoré sa týkajú smrti. „Každú dušu, ktorá sa

bude modliť túto korunku, budem v hodine smrti brániť ako svoju chuť. Ak sa ju pri zomierajúcom pomodlia druhí, dosiahnu tie isté odpustky. Keď sa pri zomierajúcom odrieka táto korunka, zmiernuje sa Boží hnev a nepochopiteľné milosrdenstvo zaplavuje dušu (Denníček 811). „Hoci by bol hriešnik najzatrudlivejší, ak sa len raz pomodlí túto korunku, dosiahne milosti z môjho nekonečného milosrdenstva“ (Denníček 687).

HODINA

O 15-tej hodine spozornie každý z tých, ktorí si ctia Božie milosrdenstvo. „O tretej hodine pokorne pros moje milosrdenstvo zľasť pre hriešnikov a aspoň na krátku chvíľu sa zahĺb do môjho umučenia, rozjímaj najmä o mojej opustenosti vo chvíli zomierania. **Je to hodina veľkého milosrdenstva pre celý svet**“ (Den. 1320). Nejde tu o 60 minút, ale o moment zomierania Ježiša na kríži o tretej popoludní.

ÚCTA

„Duše, ktoré šíria úctu k môjmu milosrdenstvu, budem ochraňovať po celý život ako láskavá matka svoje nemluvňa a v hodine smrti im nebudem sudcom, ale milosrdným spasiteľom.“ (Denníček 1075). Toto prisľúbenie dal Pán Ježiš všetkým, ktorí budú ohlasovať Jeho milosrdenstvo či šíriť jeho úctu. Kňazi sa môžu tešiť z ďalšieho Ježišovho prisľúbenia: „Zatvrdlívi hriešnici sa budú kajať po ich slovách, keď budú hovoriť o mojom nesmiernom milosrdenstve, o zľutovaní, ktoré mám voči nim vo svojom srdci. Kňazom, ktorí budú hlásať a oslavovať moje milosrdenstvo, dám prediuvnú moc, pomazem ich slová a pohnem srdcia, ku ktorým budú hovoriť“ (Denníček 1521).

ZÁZRAKY

Pavol Gabriel Prievalský, OFM, kňaz a hudobník svedčí: „Najväčším zázrakom milosrdenstva, s ktorým som sa stretol, som ja sám. Veď už pri mojej kolíske bola nado mnou vyslovená veta, ktorá mala predurčiť môj osud.

Pokračovanie na strane 7 »

MÁME NOVÚ FARSKÚ PASTORAČNÚ RADU

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Foto: Peter Dobrovský

Pastoračná rada. (Zľava: S. Kovalčík, T. Mitřík, R. Vojtas, M. Dirgová, D. Lysý, sr. Chiara, M. Hollaarová, G. Mitříková, V. Kubovčíková, K. Pacáková, M. Dobrovská.)

Farská pastoračná rada (FPR) podľa Stanov FPR Spišskej diecézy (pozri dokumenty Biskupstva Spišské Podhradie) je **poradný zbor veriacich farnosti**, ktorý má svoje oprávnenie v KKP (kán. 536) a ktorého cieľom je, aby "veriaci spolu s tými, ktorí sa na základe svojho úradu zúčastňujú vo farnosti pastoračnej starostlivosti, majú poskytovať svoju pomoc pri rozvíjaní pastoračnej činnosti".

Minimálny počet členov má byť päť a môže byť v závislosti od počtu filiálok a potreby farnosti aj vyšší. Farská pastoračná rada sa skladá z úradných, menovaných, delegovaných a zvolených členov.

Člen FPR musí byť podľa Stanov FPR dospelý katolík (dovršil 18 rokov), ktorý má svoje trvalé bydlisko vo farnosti; aktívne sa zúčastňuje na živote farnosti; nie je čiastočne, ani úplne pozbavený svojprávosti; nie je vylúčený z eucharistického spoločenstva; prijal sviatosť birmovania a plní si svoje krstné záväzky, pričom sa vyznačuje pevnou vierou, dobrými mravmi a rozumnosťou. Členom sa stane prijatím dekrétu od farára.

Na realizovanie pastoračných programov si FPR vytvára **sekcie**: organizačno-hospodársku (poriadok v kostole, výzdoba, organizovanie prác vo farnosti), charitatívnu (duchovné, hmotné potreby chorých a núdznych), liturgickú (liturgický život vo farnosti), katechetickú (katechizácia detí, mládeže a dospelých), pastoračnú (pripravuje materiály pre potreby pastoračnej činnosti, riadi činnosť farskej knižnice, stará sa o nástenky).

FPR **zasadá** aspoň dvakrát ročne. Za jej zvolenie zodpovedá farár. Na porade musí byť prítomná aspoň polovica členov. Jednotlivé sekcie sa môžu schádzať a pracovať samostatne s vedomím farára.

V nedeľu **11. februára 2024** prebehli v našej farnosti voľby volených členov (tvoria nadpolovičnú väčšinu členov) **do Farskej pastoračnej rady**. Volieb sa mohol zúčastniť každý dospelý člen našej farnosti. Odovzdaných bolo 675 hlasovacích lístkov, z toho 3 hlasovacie lístky boli neplatné.

Novú farskú pastoračnú radu farnosti Spišská Nová Ves tvoria:

Úradní členovia: Ján Záhradník – farár a Stanislav Lopatovský – kaplán

Delegovaní členovia: Sestra Chiara – Tatiana Grznárová z Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa

Menovaní členovia (menoval ich farár): Daniel Lysý, Mária Dirgová, Monika Jakubčová, Richard Vojtas

Zvolení členovia (volilo ich farské spoločenstvo):

Dobrovská Monika – 430 hlasov

Mitřík Tomáš – 374 hlasov

Kubovčíková Viera – 313 hlasov

Mitříková Gabriela – 302 hlasov

Pacáková Katarína – 298 hlasov

Tabák Ondrej – 275 hlasov

Hollaarová Mária – 249 hlasov

Kovalčík Stanislav – 245 hlasov

Podrobné výsledky volieb sú zverejnené na web stránke farnosti: www.farnostsnv.sk.

Členom novej Farskej pastoračnej rady farnosti prijeme veľa síl, múdrosti, dobrých a ochotných spolupracovníkov a hlavne Božie vedenie a požehnanie!

STRAVUJE MA HORLIVOSŤ ZA TVOJ DOM (Jn 2, 17) ANTONITI A NOVOVESKÝ ŠPITÁL

MÁRIA HOLLAAROVÁ

Vznik Malého kostola siaha do stredoveku. Vtedy slúžil mestu ako špitálska kaplnka. Na starých nákresoch vidíme budovu kostola, dve svetské budovy (špitál) a cintorín. V 18. storočí bol kostol prebudovaný v barokovom slohu, ale zachoval si románske aj gotické prvky. V období stredoveku mali väčšie mestá bežne špitál, ktorý zvykol stáť pri hradbách.

Nie je jasné, kto založil novoveský špitál. Niektorí historici túto zásluhu pripisujú majstromi Konrádovi Gaalovi, majiteľovi slávnej kovolejárskej dielne, ktorý sa v roku 1347 stal mecenášom špitálu. Historička Adriana Reřková jeho existenciu vzťahuje k rádu antonitov. Súdi tak podľa dokumentu, v ktorom sa spomína spor mesta s rádom antonitov o budovu špitálu z roku 1412.

V stredoveku bol **Spiš významným centrom rehoľného života**. Svoje kláštory tu zakladali mnohé rehole – medzi inými aj špitálska rehoľa antonitov. **Antoniti, pod patronátom sv. Antona Pustovníka**, spočiatku existovali ako laické spoločenstvo bratov. V roku 1297 sa stali kanonickou rehoľou. Venovali sa opatere chorých a tiež starostlivosti o pútnikov smerujúcich k hrobom svätcov. Rehoľa vznikla na juhovýchode Francúzska v oblasti Isere.

Antoniti mali dobrú organizáciu práce, zakladali kláštory a špitále a pre svoju užitočnosť sa veľmi rýchlo rozšírili po celej Európe, kde sa orientovali na pomoc chorým, ktorých postihlo pomerne rozšírené ochorenie, známe ako ergotizmus. Spôsobovala ho konzumácia chleba z obilnín napadnutých parazitickou hubou. Chorým pomáhali podávaním kvalitného chleba a vína zmiešaného s liečivými bylinami, tiež

Erb antonitského preceptorátu, Spišské Vlachy, 1497

protizápalovou bylinnou masťou nazývanou balzam sv. Antona. V nevyhnutných prípadoch pre záchranu života pristupovali k chirurgickým metódam, vykonávali amputácie končatín napadnutých gangrénou.

Antoniti využívajúci inovatívne vedecké medicínske postupy sa vypracovali na uznávaných **ošetrovateľov a liečiteľov**. V našom regióne mali preceptorát v Bratislave a v neďalekých Dravciach, kde sa usadili v roku 1288 a pôsobili tu až do roku 1555. Kláštory mali v Spišskom Podhradí, Košiciach, Vrbove, Spišských Vlachoch a aj v Spišskej Novej Vsi. Po ich pôsobení v našom meste a okolí zostalo málo písomných prameňov. Máme však materiálne dôkazy o ich existencii v našom regióne.

Hľadajme v interiéroch chrámov **kríž v tvare písmena T** (písmeno gréckej abecedy tau). Kríž v tvare T je od 12. storočia znakom antonitov. Tvarom pripomína **barlu chorých**, ktorých antoniti liečili v špitáloch. Medzi ľuďom bol obľúbený privesok tau kríža ako ochrana pred diablom a pomoc pri liečbe chorôb.

Zdroj: Reřková A.: *Rehoľa antonitov na Spiši*. In: *Z minulosti Spiša*, XXI. ročník, 2013
Chalupecký I.: *Dejiny mesta Spišská Nová Ves*, 2014

Dokončenie zo strany 5 »

„Z toho chlapca nič nebude!“ Bol som totiž veľmi chorý; ako sa však ukázalo, bolo tu niečo silnejšie než moja fyzická slabosť, niečo, alebo lepšie povedané Niekto, kto bdel nad mojou existenciou. To sa potom v mojom živote opakovalo viackrát. Veď azda málokto môže povedať, že držal vo svojej dlani kus vlastnej lebky a prežil; ja áno. To boli „fyzické“ prejavy milosrdenstva, prejavujúce sa takto hmatateľne v mojom živote. No ešte horšie som bol na tom vtedy, keď som bol duchovne mŕtvvy! Do tohto stavu ma uvrhla moja závislosť na alkohole a liekoch. Paradoxom Božieho milosrdenstva bolo, že práve uprostred takého stavu mi bola ponúknutá milosť. Milosť slova života, ktoré mi bolo vnuknuté: Môže ti byť odpustené, ak začneš odznova. Ja som tomuto slovu uveril.“

Misionár milosrdenstva, Peter Hertel, CSsR, konštatuje nasledovné: „Nemálo príbehov je, keď príde človek na sved' po rokoch a dá si do poriadku život – príde a hovorí: Potreboval by som na sved', ale už som dlho nebol. Naberie odvahu a ide, odovzdá Pánovi ťarchu, ktorú roky niesol. A odchádza slobodný a šťastný, neraz aj cez slzy radosti, neraz s nájdením novej chuti žiť, lebo predtým ju nemal... Veľakrát som videl takú milosť udelenú mnohým, najmä počas ľudových misií. Môže nás trápiť hocičo – rozbité vzťahy, neodpustenie, zlyhania v ktoromkoľvek prikázaní lásky k druhému človeku, Bohu, či voči sebe – Boh čaká, aby nám pomohol. Na každého čaká – aj to som zažil neraz, ako človek prišiel a povedal: Vôbec som sem nechcel ísť, neplánoval som, ale akousi „náhodou“ som tu – a dal si život do poriadku. To je Božie milosrdenstvo, ono si nás priťahuje a hľadá; lebo pre Boha nič nie je náhoda. Často vďaka službe spovedania vidím pravdivosť Pavlových slov: „Kde sa rozmnožil hriech, tam sa ešte väčšmi rozhojnila milosť“ (por. Rim 5, 20).

Zdroje: <https://www.milosrdenstvo.sk/>
<https://www.slovopius.sk/anketa-ake-najvacsie-zazraky-bozieho-milosrdenstva-ste-zazili>

MÁM ISTOTU, ŽE BOŽÍ POHLAD SA ODO MŇA NEODVRÁTI

Väčšina Novoveštanov ju pozná ako Katinu. Milé a krásne dievčatko od Rochovcov, ktoré mal každý rád. Inak sa ani nedalo. Presne 6. januára 2006, po skončení štúdia medicíny odišla, ako to sama nazvala, za svojou Hviezdou, podobne ako traja králi. Vrátila sa po 10-tich rokoch ako láskavá sestra Phanuela, s úprimným úsmevom pre každého. V nedeľu 7. januára tohto roku (2024) sme mali možnosť stretnúť sa v diskusii so sestrou **Phanelou – MUDr. Katarínou Rochovou** vo Farskom kostole. Pre tých, ktorí nemohli prísť a pre vás, ktorí ste tam boli a chcete si zopakovať, o čom sestra Phanuela rozprávala, ponúkame zápis zo stretnutia vo forme rozhovoru. Zhováral sa pán kaplán Adam Konkoľ.

Phanuela znamená Božia tvár. Aké bolo tvoje stretnutie so živým Bohom?

Stretnutie s Bohom vzišlo z la-
víc nášho kostola, kde som vyrastala. Keď sa Pán Boh začal ozývať, mala som šesť-sedem rokov. Hrávala som sa doma na svätú omšu a najväčšia časť bola kázeň. Postavila som si tam ma-
cíkov a bábiky a kázala som im. Pamätám si jednu kázeň, ktorá ma úplne oslovila. Chcela som im povedať modlitbu Pána "Otče náš" a povedala som: "Viete čo, my máme Otca, ktorý je v nebi. On je náš Otec. Bola som len 6-ročná, ale som sa tak rozplakala... Poprosila som bábiky, aby prepáčili, že rušíme svätú omšu. Nemohla som pokračovať. Bolo to asi prvé stretnutie s Bohom, kedy som si uvedomila, že mám Otca, ktorý ma miluje a že to so mnou v živote myslí vážne.

Tvoj život s Bohom plynul. Ako došlo k tomu, že si sa rozhodla ísť do rehole a že si si vybrala Misionárky lásky – Sestry Matky Terezy? Prečo práve táto rehoľa?

Na to sa ťažko odpovedá. Ale premýšľala som takto – náš pán farár sa stará o túto farnosť, ale ja túžim objať celý svet. Taká túžba rástla v mojom srdci, že chcem dať svoj život Bohu. Netušila som vtedy, čo to znamená byť misionár; možno ešte ani teraz neviem, čo to všetko obnáša. Ale povedala som si, že raz pôjdem a budem slúžiť Bohu. Dostala sa mi do rúk malá brožúrka o sestrách Matky Terezy a vte-

dy som si povedala, tak toto je ono, toto chcem žiť!

Stretna si sa s nimi osobne tu na Slovensku? Bola si si to najprv obzrieť, aby si sa vedela pripraviť?

Študovala som vtedy medicínu v Martine a sestry boli v Žiline. Teraz to už môžem povedať, že som tam potajomky začala chodiť. Rodičia o tom nevedeli. Stretávala som sa s nimi cez víkendy. Nebolo to často, ale chcela som aspoň nakuknúť, zistiť o čo ide, aký život vedú.

Ako to zobrali tvoji rodičia, keď si im oznámila, že vstupuješ do rehole Matky Terezy?

Najprv som sa za to veľmi modlila, aby to dokázali prijať. Hoci asi už odmalička tušili, že u mňa je povolanie. Niesli to ťažko, ale s vierou. Pamätám si vetu, ktorú mi tatik povedal: "Ak ty budeš šťastná, my budeme tiež šťastní." To bola hrdinská odpoveď otca, ktorý obetuje svoju dcéru.

Tvoje občianske meno je Katarína Rochová, rehoľné meno máš sestra Phanuela. Vybrala si si ho ty, alebo ti ho prideliť?

Môžeme si vybrať meno. V hebrejskom slovníku sa mi do očí dostalo meno Phanuel. Už dlhšiu dobu som prežívala pocit, že sa niekto na mňa s láskou pozerá a mala som istotu, že keby sa čokoľvek stalo, ten Boží pohľad sa odo mňa neodvráti. A tak som chcela meno, kde by boli oči Boha, alebo tvár Boha. Keď som sa dozvedela,

MÁRIA HOLLAROVÁ

Foto: Peter Dobrovský

že Phanuel znamená "tvár Boha", tak som sa rozhodla, aj keď to neznie slovensky. Ja verím, že raz v nebi uvidím Boha z tváre do tváre. To je moja nádej.

Študovala si medicínu. Mohla si mať dobrý život, kariéru, byť užitočná, mať všetko, čo v živote chceš. Išla si do rehole a niektorí ľudia môžu povedať, že si si zničila život. Ako to vidíš ty? Zničila si si život?

Vo štvrtom ročníku som už chcela ísť k sestram, ale vnímala som, že mám skončiť školu. Sestry mi tiež odporučili, aby som štúdium ukončila, a tak som, podľa Božej vôle, školu dokončila. Mala som už ale veľkú túžbu ísť k sestram a pocit, že tam asi medicínu nebudem potrebovať. Aj vo formácii sa to tak javilo. Keď som sa však po prvých sľuboch dozvedela, že mám ísť do Etiópie, vtedy akoby mi niekto vykopal môj poklad a dal mi ho späť. Medicínske vzdelanie som v Etiópii veľmi využila.

Keď si odchádzala do rehole, asi si sa musela všetkého vzdať. Máš mobil?

Nemám, my sme slobodné. Nič nevlastníme.

Neustále sa ženieme za nejakými materiálnymi vecami. Chceme viac, mať postavenie, kariéru, majetok. Ty máš pravý opak. Ako to prežíváš? Hovoríš, že si šťastná, v čom spočíva tvoja radosť?

Bohu vďaka, že nemáme tú technológiu k dispozícii. Vyzerá to, že žije-

me ako v stredoveku a niekedy si tak aj pripadáme. Ale máme slobodu, nechýba nám to..., pozeráť sa stále na mobil.

Na Svetových dňoch mládeže v Portugalsku sme boli s mladými sestrami a tam sme videli, že mladí oslovili Sv. Otca, aby mu povedali o svojich starostiach a bojoch, že ich trápi, že sú v zajatí technológií, ktoré ich izolujú, že sa na seba navzájom nepozerajú, ignorujú sa vzájomne. Sú na nich kladené požiadavky, že musia mať perfektný výzor. Vtedy som si uvedomila, že mladí sú nútení byť tým, čím by byť nechceli. Musia predstierať pred svetom, že sú stále perfektní, v kondičke. Ale je tu aj iná krása. Mladí sú ako v jame levovej a tým levom je tá technológia. Tú radosť a čistotu srdca im chce niekto zobrať, pohltiť ju – ideológie, pochybné priateľstvá. Niekto im chce „zožrať“ ich čas, zmárniť ho.

Mladí ľudia, nebojte sa byť tým, čím ste, buďte takými, akými vás Boh chce mať, majte odvalu ísť aj proti prúdu. Buďte žiarivými hviezdami vo svete. Vy ste vo svete, ale nie ste zo sveta. Vo vás má Boh vrytý svoj obraz a tak vás chcem podporiť, aby ste boli tým, čím chce Boh.

Venujete sa formácii mladých dievčat. Ako zvládajú dnešné dievčatá závislosť na mobile a na technológiách? Aké sú dievčatá v Ríme?

Klobúk dole pred dnešnými dievčatami, ktoré všetko zanechajú, dokážu opustiť technológie a prídu k nám (pozn. redakcie – do rehole). Pre mňa to vtedy bolo asi ľahšie. Vnímam to tak, že vďaka technológiám je pre nich ťažšie byť prítomné v reálnom svete. Aj keď nepoužívajú technológie – my nemáme ani rádio, žiadnu hudbu – tak tie obrazy sa im vynárajú v pamäti. My sme v tichu, v modlitbe a keď sme v tichu, tak oni nevedia, čo robí s tým tichom. Ja pred Pánom Bohom nemusím nič hovoriť, vytvárať nejaké úžasné myšlienky, jemu stačí, že som taká, aká som. Odbúrať ten strach, Boh ma miluje takú, aká som, nezáleží na minulosti.

Máte nové povolania, alebo je tam kríza, tak ako tu?

Je kríza. Aj sestričky u nás (v reholi) by mohli povedať, aká je kríza.

Predtým ako si prišla do Ríma, si žila v Etiópii. Porozprávaj nám, prosím, ako si tam žila, čo si tam robila.

Etiópia je mi drahá. Bolo mi ľúto odísť. Európa je krásna iným spôsobom. Etiópia v sebe skrýva jednoduchosť a úprimnú zbožnosť. Žili sme v dome, kde sme mali štyristo – päťsto pacientov a bolo nás málo sestier, okolo osemdesiat. Máme tam pomocníkov, ale chudoba je tam veľká.

Pamätám si jeden príbeh, keď k nám prišla mamka so štvorročným chlapčekom, ktorého mala na pleciach a umieral, mal komplikovanú tuberkulózu. Ona bežala tri dni, aby sme ho mohli liečiť. Pán si ho povolal, nepodarilo sa nám ho zachrániť.

V Etiópii sme mohli vidieť, ako sa Pán dotýka zeme, ako čaká na tie duše. My sme im „dávali lístok do neba pre svätého Petra.“ S povolením rodičov sme krstili, ak sme si neboli isté, že už človek bol pokrstený.

Spomínam si na ďalší príbeh. Jeden zdravotník mi povedal, že vonku pred dverami mám darček. On nevedel, že v ten deň mám narodeniny, ale pán Boh to vie. Išla som sa pozrieť a pred dverami pod dekou ležal pán s tvárou znetvorenou rakovinou. Tak sme ho vzali, umyli, aby sme mu dali takú dôstojnosť človeka. Na druhý deň, keď som sa na neho prišla pozrieť, tak tá sánka úplne odpadla, iba mu visela na jednej strane. Vyzeralo to ako kus hororu, zápach bol neznesiteľný. Vtedy som si uvedomila, že je to tvár Boha. Ten pán do dvoch dní odišiel do večnosti, ale odchádzal v úplnej tichosti, ako baránok vedený na zabitie. Uvedomila som si, že v tej znetvorenej zapáchajúcej tvári je živý Kristus.

Niekedy sme na ľudí na ulici, alebo v práci nahnevani, sme z nich nervózni, niečo nás na nich vyrušuje. Porad' nám, ako si môžeme uvedomiť, že v blízkom je Ježiš? Je na to návod?

Matka Tereza vždy hovorila, že iba čisté srdce môže vidieť Boha. Čím je srdce čistejšie, tým viac uvidí Boha v tej znetvorenej tvári človeka. Pýtala som sa Pána Boha, ako ho mám vidieť v tých znetvorených tvárach bezdomovcov. Pán Boh je krásny a úžasný, chcela som vedieť, ako to myslí.

Bol práve sviatok Božieho tela. A tak som sa pýtala Pána Boha, že keď je ukrytý v Eucharistii, ako ho mám vidieť v tých najbiednejších? Ani som nemyslela tú otázku až tak vážne, on ale áno. Jedného dňa ma zavolať kolega, že rýchlo musím prísť k jednému pacientovi. Tak som šla do izby „so zraneniami“ a tam bol jeden pán, ktorý mal rakovinu stehna a u nás zomieral. V ten deň mu ten nádor praskol, otvorila sa rana a on plával vo vlastnej krvi. Vtedy ako keby som počula – toto je moje telo a toto je moja krv. Ja som sa pýtala, Bože, to až tak dramaticky mi dávaš odpoveď na moju otázku, lebo moja viera je taká malá? A tak si uvedomujem, že slúžim Kristovi, on mi to ukázal.

V ostatnom filme o Matke Tereze bola vykreslená „temná noc jej duše“, boli to jej pochybnosti. Zažívaš aj ty také obdobia? Ako sa to dá zvládať? Ako sa dá z temnej noci vykročiť?

Takú temnotu, akú mala Matka Tereza, som nezažila, ale Matka Tereza povedala, že ak to myslíme vážne, tak taká temnota príde na každého. Cez temnotu si človek uvedomí s kým má dočinenia, že je to naozaj pravý Boh. Mala som ťažšie obdobie, keď som sa cítila odsúdená, zranená, posudzovaná, sama. Osamelosť bola hrozná a túžba po Bohu ešte väčšia. Vtedy sa Pán oslávil tak, že ma v tom na istú dobu nechal. Nebolo to ľahké, ale bolo to pozhnané obdobie. Ak by som takým obdobím neprešla, môj vzťah s Bohom by nebol taký, aký je teraz. Ani by som si neuvedomila, že môžem spadnúť do bahna. Ale je tu niekto, kto má ruku nie príliš krátku, ale príliš dlhú. Môže nás zdvihnúť a pritiahnúť si nás k sebe. Boh sa nás nikdy nevzdá. Uvedomila som si, že máme Otca, ktorý nás stále miluje. To bol deň, keď som si v slzách uvedomila, že ja som doma v otcovom dome. Je tu niekto, ku komu sa môžem vrátiť a keby sa mi celý svet obrátil chrbtom, on bude stáť pri mne stále.

Mám ešte otázku na tému dovolenka, víno, wellness, klobása, domáca slivovica, sladkosti. Ako to máte vy, sestry Matky Terezy – môžete užívať, nemôžete?

Pokračovanie na str. 18 »

NOVINKY ZO ZŠ SV. CYRILA A METODA

MONIKA DOBROVSKÁ

Foto: Archív školy

Dnes sa v spoločnosti veľa rozpráva o reforme školstva. O tom, čo dnešným deťom chýba a v čom majú rezervy, že sa treba zamerať na čitateľskú gramotnosť detí, rozvíjať u nich kritické myslenie a učiť zážitkovo a netradične, aby z detí vyrástli zrelé osobnosti. Ako sa o to snažíme v našej škole?

Začnime pekne od základu. V prvom ročníku sme zaviedli **nové vyučovacie metódy**. V matematike je to **Hejného matematika**, ktorá rozvíja žiaka komplexne. Učí ho kriticky myslieť, bádať a rozvíja jeho logiku i komunikačné zručnosti. Rovnako sa dieťa učí pracovať v tíme, poznáva silné a slabé stránky seba i svojich spolužiakov. **V slovenskom jazyku metóda SFUMATO** rozvíja u detí zážitok a radosť z čítania, podnecuje ich tvorivosť a chuť zdokonaľovať seba samého. Ak má dieťa vnútornú motiváciu k svojej činnosti, chce na sebe pracovať a vidí, že to má zmysel, prináša mu to uspokojenie a radosť.

Siedmici na lyžiarskom výcviku

Na hodinách náboženstva deti zažívajú pocit prijatia, lásky a formujú svoje postoje a hodnoty. Prostredníctvom mnohých aktivít a súťaží počas roka môžu otestovať svoje schopnosti, zručnosti a vedomosti. Porovnávajú ich so svojimi rovesníkmi, či naopak, zdokonaľujú sa v praktických činnostiach.

Na druhom stupni sa môžu aktívne podieľať na dianí v škole prostredníctvom **Školského parlamentu**, ktorý pripravuje pre svojich spolužiakov mimoškolárske aktivity, či spolupracuje s vedením školy na zdokonaľovaní školského prostredia. Prostredníctvom projektového vyučovania žiaci rozvíjajú svoje vedomosti z prírodovedných predmetov.

V škole máme aj **inkluzívny team**, kde sociálna pedagogička, špeciálna pedagogička, pedagogickí asistenti napomáhajú vytvárať pozitívnu sociálnu klímu v triedach a venujú sa žiakom so špeciálnymi výchov-

Karneval

no-vzdelávacími potrebami. O duchovnú stránku žiakov a učiteľov sa starajú **rehoľné sestry a kňazi**, ktorí sú vždy naporúdzi svojou pomocou, radou, či duchovným vedením. Bez správnej **spolupráce s rodičmi** by to nešlo a preto aj pre nich realizujeme Dni otvorených dverí, Deň rodiny, duchovné obnovy a iné.

Námaha sa vypláca. Svedčia o tom aj výsledky z posledných súťaží:

Mestská športová olympiáda žiakov 1. stupňa v bedmintonе: Družstvo chlapcov získalo 2. miesto, vo vybijanej dievčatá 1. miesto, chlapci 3. miesto.

V obvodnom kole súťaže **Hviezdoslavov Kubín** si naši žiaci odniesli tri 3. miesta, dve 2. miesta a Rút Spišáková vo svojej kategórii zvíťazila a postupuje do krajského kola.

Do celoslovenského kola postupujú aj naši recitátori, víťazi regionálneho kola súťaže **...a Slovo bolo u Boha:** Samuele Tomasello, Viktoria Šimco, Slávka Kotradyová a Kristína Kukurová. V celoslovenskej vedomostnej súťaži **Expert geniality show** pre žiakov 5. – 9. ročníka získali čestný titul TOP Expert Tereza Zúdorová, Hugo Jakubov a Jakub Lučivjanský. Postup do krajského kola **dejepisnej olympiády** si 2. miestom zabezpečil Hugo Jakubov a spolu s Jakubom Dobrovským postúpili do krajského kola **technickej olympiády**.

Vraví sa, že kde je vôľa, tam je cesta. V našej škole sa snažíme deťom vytvárať poďnetné, bezpečné prostredie, aby sa mohli všestranne rozvíjať a rásť v láske.

Bedmintonové družstvá

NOVINKY Z CIRKEVNÉHO GYMNÁZIA ŠTEFANA MIŠÍKA

JANA MARCINČINOVÁ

Foto: Archív školy

Reprezentačný ples Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka

Korene mojej hrdosti – oceňovanie literárnej súťaže (Mgr. P. Hurajová, M. Pidiková, pol. kaplán M. Bartoš)

V druhom polroku školského roka 2023/24 sme sa na škole zamerali na štúdium a hlavne prípravu maturantov na blížiacu maturitnú skúšku, ktoré prebehli v polovici marca.

Okrem toho nás ale potešilo niekoľko úspechov a v čase fašiangov aj náš tradičný reprezentačný ples spojený s venčekom tretiakov, kde si mohli osvojiť základy spoločenských tancov a priučiť sa čo-to o etikete a zdvorilostnom správaní v spoločnosti.

A Slovo bolo u Boha je obľúbená recitačná súťaž, v ktorej sme opäť žali úspechy. Sára Mária Hollaarová sa umiestnila na úrovni kraja na 2. mieste v poézii a Mária Pidiková na 1. mieste v próze a postúpila do celoslovenského kola v Bratislave.

Za dôležitú a prospešnú považujeme **spoluprácu s IP-čkom**, celoslovenskou psychologickou poradňou pre mladých. Zorganizovaný celodenný seminár pre študentov prispel k tomu, aby sami dokázali lepšie identifikovať svoje problémy a vedeli, kde hľadať pomoc. Zároveň sa psychologovia z IP venovali aj pedagógom na samostatnom stretnutí venovanom wellbeingu učiteľov.

Korene mojej hrdosti je názov literárnej súťaže, ktorú vyhlásila Rada pre vedu, vzdelanie a kultúru pri Konferencii biskupov Slovenska. Našu školu v nej reprezentovala prváčka Majka Pidiková so svojou literárnou prácou z čias Veľkej Moravy a bola vybratá do užšieho výberu siedmich mladých umelcov. Zúčastnila sa celodenného programu

v Bratislave, kde spolu s ostatnými účastníkmi navštívili redakciu Katolíckych novín, Rádia Lumen a v rámci slávnosti odovzdávania cien Fra Angelico pre kresťanských umelcov si v Primaciálnom paláci prevzala aj svoje ocenenie. Blahoželáme k veľkému úspechu!

Juvenes translatores je názov prestížnej prekladateľskej súťaže pre 17-ročných študentov, ktorú vyhlasuje Európska únia. Tento rok sa jej zúčastnilo aj päť našich študentiek a jedna z nich, Sára Mária Hollaarová v nej zvíťazila na celoslovenskej úrovni! Svoje ocenenie si bola prevziať priamo v Bruseli a my jej zo srdca blahoželáme a ďakujeme za úžasnú reprezentáciu našej školy!

KRÍŽOVÁ CESTA NA MATKU BOŽIU

Máme za sebou jubilejný 30. ročník Krížovej cesty na Matku Božiu. Skauti z nášho mesta založili túto tradíciu už v roku 1994. Počas pôstneho obdobia sa pobožnosť teší veľkej návštevnosti.

V sobotu 16. marca 2024 sme spoločne vyrazili z Košiarneho briežka smerom na Medvediu hlavu, odkiaľ sme začali prvým zastavením. Na vrchole,

pri renovovanom kríži sa krížová cesta končí a po krátkej vyhlíadke sa každý účastník pomaly pobral domov.

Je dobré, keď si človek nájde čas aj na takýto druh modlitby, kedy môžeme všetci spolu, ako jedna farnosť a jedno veľké spoločenstvo prežiť krásny čas s Bohom v prírode.

Mária Dirgová/Foto: Archív farnosti

Obnova manželských sľubov. Foto: Jaroslav Domik

Beseda so sr. Phanielou.
Foto: Peter Dobrovský

Adorácia. Foto: Peter Dobrovský

Hromnice. Foto: Archív farnosti

Farský ples. Foto: Pavol Hvizdoš

Odovzdanie darov od Sv. Otca Františka.
Foto: Peter Dobrovský

Deň zasvätených osôb. Foto: Archív farnosti

Apoštolský nuncijs Nicola Girasoli. Foto: P. Dobrovský

Hokejový turnaj kňazov a rehoľníkov. Foto: Mária Dirgová

Herci a herečky z divadelnej hry Trp, mlč a modli sa...

FRANTIŠKOVE VIANOCE

V sobotu 30. decembra 2023 naši farníci vzhliadli v kine Mier v divadelné predstavenie Františkove Vianoce. V predstavení vystúpili spevácky zbor Svetlušky, ktorý vedie Katarína Kalíková a herci divadelného súboru Divadlo teatrálnych skratky – DTS pod vedením Petra Karpinského, ktorý bol zároveň autorom predlohy a režisérom divadelného predstavenia. Spoluautorom a spoluorganizátorom bol vďp. Viktor Pardeľ.

Mária Hollaarová

Foto: A. Kalík

eRko KARNEVAL

Dňa 3. februára 2024 sa v telocvični ZŠ sv. Cyrila a Metoda uskutočnil karneval na tému Disney svet, ktorý si pre deti našej farnosti pripravili mladí eRkári. Čakalo na nich veľa zábavy, nechýbal popcorn či cukrová vata. Vyskúšali si preteky na Blesk McQueenovej dráhe, hádali názvy rozprávok a hľadali stratený poklad. Potom nasledovala diskotéka, na ktorej sa deti naučili rôzne eRko tance. Ďakujeme všetkým deťom, ktoré prišli a veríme, že sa im karneval páčil.

Jakub Dobrovský

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA (12. 02. – 18. 02. 2024)

„Manželstvo je cesta muža a ženy, keď muž pomáha žene byť lepšou a žena pomáha mužovi byť lepším.“ (pápež František)

Prednáška Richarda Vašečku

V duchu tejto myšlienky a utužovania manželského života sa v našej farnosti konala celotýždňová akcia pod názvom **Národný týždeň manželstva**. Tohtoročná téma bola – **Vitamíny pre vzťah**. Na každý deň boli pre manželov pripravené aktivity, ktorých sa mohli zúčastniť a tak upevniť svoj vzťah.

V pondelok medzi nás zavítal Mgr. Richard Vašečka, ktorý nám poradil, ako mať manželstvo na celý život.

V utorok sme sa opäť stretli v pastoračnej miestnosti na fare a spoločne sme si pozreli film o manželstve pod názvom – Na rázcestí.

Streda bola výnimočná tým, že sme ju mohli prežiť v prinášaní obety v podobe pôstu za svojho manželského partnera. Počas večernej omše sme spolu na oltár priniesli aj hodiny – ako symbol času, ktorý venujeme sebe navzájom, kríž – ako symbol obety, sviecu zmierenia – ako symbol Ježiša, ktorý všetko prejasňuje v čase krízy, hostie a víno – ako symbol posily pre náš každodenný manželský život.

Vo štvrtok sme sa stretli s Eucharistickým Kristom v adorácii a v piatok sme spoločne rozjímali nad umučením nášho Pána na krížovej ceste za manželov.

V sobotu bola pre manželov pripravená Pokladovka. Po stiahnutí aplikácie do mobilu sa manželské páry vybrali na prechádzku po našom meste a spoločne plnili osem úloh. Objavili nielen krásy nášho mesta, ale porozprávali sa aj o krásach svojho spoločného života. Odmenou pre páry bola spoločná večera v reštaurácii Zbrojnoš, kde mohli získať 10 % zľavu alebo sladká odmena v čokoládovni, kde ich čakala 20 % zľava z konzumného. Najväčšou odmenou bol však spoločne strávený čas.

Nedeľa bola vyvrcholením celého Národného týždňa manželstva. Na sv. omši o 9.15 h sme spoločne so snúbencami z kurzu Príprava na manželstvo ďakovali Bohu za dar manželstva. Manželia si obnovili svoje manželské sľuby a snúbencov sme do ich spoločného života vyzbrojili požehnaním.

Ďakujeme všetkým za prípravu a za hojnú účasť na aktivitách. Nech tento spoločne strávený čas je len začiatkom, aby aj vaše manželstvo mohlo rásť vo vzájomnej láske.

Lenka Jakubová
Foto: Jaroslav Domik

PÔSTNA DUCHOVNÁ OBNOVA V NAŠEJ FARNOSTI

Čas pôstu je časom stíšenia a prípravy na príchod Spasiteľa. V rámci týchto príprav sme mohli nedeľné poobedia stráviť v kruhu spoločnosti, kde sa vždy prebrala iná téma.

Priestor kina Mier sme totiž využili na program Pôstnej duchovnej obnovy 2024, ktorý sa konal každú nedeľu počas pôstu, vždy o 14.30 h. Najprv sa slova ujal prednášajúci – hosť, nasledovala diskusia a všetko sme ukončili adoráciou pri Najsvätejšej Oltárnej Sviatosti. Postupne sme prešli témami, ktoré sa týkajú našich rodín. Počas celého programu bol k dispozícii detský kútik, kde sa naši animátori starali o deti, aby sa rodičia mohli v pokoji sústrediť.

Prvá prednáška 18. 02. 2024 niesla názov **Dôležitosť otca v rodine**. Hlavným hosťom bol ThDr. Juraj Sedláček PhD., DiS, ktorý nám porozprával o otcovstve v dnešnej dobe.

Druhá nedeľa 25. 02. 2024 bola venovaná téme **Rozvedení a znovusobášení v Cirkvi**. O hnutí, ktoré sa venuje pomoci rozvedeným kresťanom, o nádeji a prijatí nám prišla porozprávať Bc. Slávka Kolesárová.

Dňa 03. 03. 2024 bola nedeľa venovaná téme **Materstvo v dnešnej dobe – Dôležitosť matky v rodine**. Mgr. Beáta Stasová sa ujala slova a vysvetľovala dôležitosť materstva v dnešnej dobe.

Téma **Bioetika v službe života** sa prebrala počas štvrtej pôstnej nedele 10. 3. 2024. ThLic. Ján Viglaš vysvetľoval etické otázky manželov a prijatie života.

Pôstna duchovná obnova

Poslednou bola dňa 17. 03. 2024 prednáška na tému: **Pre rodičov ná(s)ročných – Máme doma pubertiaka**. Katarína a Cyril Jančišinovci hovorili o výchove dospievajúcich a zaujali hlavne rodičov "nástročných".

Päť pôstnych nediel zbehlo a my sme si vypočuli veľmi podnetné a zaujímavé témy, z ktorých sme mohli načerpať do našich osobných životov. Vďaka za organizáciu aj za možnosť sa zúčastniť.

Mária Dirgová

Foto: Autorka

STOROČNICA KONGREGÁCIE SESTIER BOŽSKÉHO VYKUPITEĽA

Deo gratias! To sú slová, ktoré zaznievajú z našich srdiec pri spomienke na oslavu 100-tého výročia založenia našej provincie Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa. Dňa 2. marca 2024 sme slávnosť otvorili ďakovnou modlitbou vo Farskom kostole. Po nej nasledovala svätá omša, ktorej predsedal apoštolský nuncius Mons. Nicola Girasoli za účasti našich spišských biskupov i mnohých kňazov. V popoludňajších hodinách sme sa

presunuli do koncertnej sály Reduty, kde bolo pre hostí pripravené kultúrno-duchovné pásmo. Sme veľmi vďačné nášmu Vykupiteľovi, že sme túto slávnosť mohli naozaj prežiť ako jedna veľká farská rodina. Od samotných príprav i počas celého jubilejného dňa sme vnímali veľkú spolupatričnosť vás všetkých. Nech Vám Pán na príhovor bl. Alfonzy Márie udelí plnosť svojich darov!

Sestra Chiara

FARSKÝ PLES

Dňa 10. 02. 2024 sa v spoločenskej sále REDUTY uskutočnil už XX. ročník Farského plesu, ktorý tradične odštartoval Národný týždeň manželstva 2024.

Prítomným sa prihovarili kapláni našej farnosti a ples moderátorsky spravádzala Katarína Valasová. V úvode sa s pekným kultúrnym programom predstavili žiaci pod vedením pedagógov zo Základnej školy sv. Cyrila a Metoda a taktiež Základnej umeleckej školy.

Od začiatku podujatia sa približne 200 hostí vynikajúco bavilo a tanečný parket bol stále plný. K dobrej nálade bezpochyby najväčšou mierou prispel aj DJ Jaroslav Lipták a ľudová hudba Romana Barabasa, ktorí sa počas celého večera starali o hudobnú produkciu a o to, aby plesajúci mali možnosť tancovať na všetky možné žánre.

Ples vylepšila aj bohatá tombola s množstvom zaujímavých cien, ktoré si domov odniesli šťastní výhercovia. Ďakujeme všetkým za vytvorenie super atmosféry a tešíme sa na ďalší ročník.

Lenka Jakobovová

Foto: Pavol Hvizdoš

VEĽKÝ PRÍBEH O VEĽKOM SÚBOJI

DANIEL LYSÝ

Foto: Peter Dobrovský

**„Život aj smrť sa pretli, v čudnom súboji stretli...“
Vždy, keď počujem spievať tieto slová na Veľkú noc,
premýšľam, aké hlboké tajomstvo sa v nich ukrýva. Ako
to asi v skutočnosti vyzeralo a čo to pre nás znamená?**

Americký spisovateľ John Eldredge píše, že ak chceme niekoho spoznať naozaj dobre, musíme poznať jeho príbeh, pretože príbeh je rečou srdca. Príbeh je niečo, čo nás dokáže veľmi upútať. Veď nie je to tak, že keď kňaz počas kázne začne hovoriť príbeh, akosi viac napíname uši?

Náš život je jeden veľkolepý príbeh. Niekedy je to búrlivá dráma, inokedy groteskná komédia a občas tiež akčné dobrodružstvo. V každom prípade príbeh každého z nás je pokračovaním jedného Príbehu, Veľkého príbehu z minulosti, v ktorom sa rozhodlo o definitívnom víťazstve dobra nad zlom. Ak chceme rozumieť udalostiam nášho života, potrebujeme ho „čítať“ v perspektíve tohto Veľkého príbehu. Inak nikdy neobjavíme, aký naozaj úžasný životný príbeh je pre nás pripravený. Poďme o tom zistiť viac:

Keď čítame úvod v **Jánovom evanjeliu**, nachádzame sa **na Počiatku**. Nie je to počiatok dejín tohto sveta, ale Počiatok večnosti. Vidíme tu **príbeh úžasnej večnej lásky**: „Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca...“ (Jn 1, 18). Príbeh začína tým, ako Otec drží v náručí svojho milovaného Syna, spoločne si hľadajú do očí, Syn volá na Otca a Otec v tichom dojati vyslovuje Synovo meno. V tejto chvíli neexistuje nič iné a nič nemôže byť tak

intímne, tak dôležité ako táto Láska. **Na začiatku každého príbehu stojí láska.** Inak sa nemôže zrodiť dobrý príbeh.

Láska sa túži deliť, rozdávať, prinášať život ďalej. Príbeh pokračuje tým, že sú stvorené duchovné bytosti, potom nebo, zem, svet a všetko, čo je na ňom – vrátane koruny všetkého stvorenia – človeka.

Človek je **pozvaný** priamo **do intimity** tejto Lásky. No ďalšie dejstvo príbehu je poznačené príchodom zloducha a zradcu. Balamutí prvých ľudí, zväzda ich a oni mu podľahnú. Priateľstvo človeka s Bohom je narušené, celé stvorenie je v kríži a do sveta vstupuje smrť. Zloduchovi sa podarilo zasadiť tvrdý úder, ale príbeh týmto nekončí.

Kto je vlastne ten nepriateľ, vrah a otec lži? Odkiaľ sa tu berie? „Dia/bolos“, ten, ktorý sa vrhá naprieč, ktorý rozdeľuje – tak sa kolektívne označuje tento votrelec. Biblia mu dáva množstvo mien (Satan, Lucifer, Belzebul, Azazel, Abaddon, Asmodei, Apolygon, Beliál, Knieža tohto sveta,...), ani jedno sa nedá vysloviť bez akéhosi nepríjemného pocitu.

O jeho pôvode veľa nevieme. V slovách prorokov počujeme isté narážky, čo sa kedysi dávno odohrálo vo večnosti (porov. Ez 28, 11 – 17;

Ez 28, 1 – 9; Iz 14, 12 – 15). Všeobecná mienka, podľa ktorej učí aj Cirkev je, že diabol bol pôvodne dobrý anjel, ktorý mal privilegované miesto medzi ostatnými duchovnými bytosťami. No vzbúril sa voči svojmu Stvoriteľovi a odmietol poslúchať (KKC 391). „*Non serviam*“ – *nebudem slúžiť*, toto sú vraj jeho slová, slová, z akých povstalo peklo.

Tento nepriateľ je medzi nami aj dnes. Často upadneme do jedného z dvoch extrémov: **Prvý** je, že ho veľmi podceňujeme, priam sa z neho smežeme, lebo sme zabudli rozlišovať rozprávkové postavčky čertov od reálnej skazenej duchovnej bytosti plnej nenávisti. Charles Baudelaire k tomu raz povedal, že najväčším úskokom diabla bolo presvedčiť nás, že neexistuje. A naozaj o tom dnes mnohých presvedčil. **Druhý** extrém spočíva „v preháňaní“ s diablom. Všetko je zlé, všade je zlo a všeci sú zlí. **Kresťania** nie sú ľudia, ktorí všade vidia zlo a zveličujú ho. Sú predovšetkým tými, ktorí **v sebe nosia Krista**. A ovocím ich života nie je úzkosť a mrzká tvár, ale láska, radosť, pokoj, zhovievavosť,... (porov. Gal 5, 22). Naša pozornosť sa nemá upriamovať na Zlého, nestojí nám za to. **My máme vytrvalo bežať** „v závode, ktorý máme pred sebou, s očami upretými na Ježiša, pôvodcu a zavŕšiteľa viery“ (Hebr 12, 1 – 2).

Vráťme sa predsa len na chvíľu k otázke, prečo sa vlastne anjel vzbúril voči Bohu. Medzi viacerými mienkami teológov akosi vyniká téza vrcholného scholastika **bl. Jána Duns Scotusa**. Hovorí v nej, že keď sa niektorí anjeli dozvedeli o spojení Druhej Božskej osoby s ľudskou prirodzenosťou, teda o vtelení Slova, pokladali to za veľmi nespravodlivé, priam odporné. Cítili sa ponížení, že Boh sa rozhodol vziať na seba ľudskú – nižšiu prirodzenosť, než majú oni. A k tomu ešte, že ako duchovné bytosti ho budú poslúchať – vtelené Slovo.

Vtom povstal prvý anjel a vzoprel sa. Príbeh vzbury práve nastal a zatiahol do seba mnoho ďalších. Nevieme síce presne koľko ich bolo. Kniha Zjavenia sv. Jána v 12. kapitole však naznačuje, že ich mohla byť až jedna tretina z celkového počtu (Zjv 12, 4).

Ešte raz si to teraz zhrňme: Boh sa vo svojej láske rozhodol spojiť s človekom, rozhodol sa stať jedným z nás. Niektorí anjeli sa tým cítili pokorení a odmietli poslušnosť. Vzopreli sa, čoho následkom bolo ich odvrhnutie. Znenávideli človeka i Boha. Znova však pripomeňme, že ide iba o teologickú mienku. Definitívne a vyčerpávajúce podrobnosti o páde anjelov sa dozvieme asi až v nebi. V téze bl. Jána Duns Scotusa o páde anjelov sa odráža veľkosť Božej lásky k človeku a na druhej strane podstata nepriateľovho boja. Pomstí sa Bohu tak, že zaútočí na toho, koho Boh miluje najviac a ktorý je – na rozdiel od Boha – krehký a zraniteľný – človeka. Takto možno lepšie pochopíme isté súvislosti i podstatu duchovného boja.

Možno by sa teraz mohlo zdať, že toto bol vrchol drámy celého tohto Príbehu. Tak to však nie je. Diablove sa podarilo získať človeka do svojho područia – oklamal ho, pošpinil, zotročil a uvrhol naňho trest smrti. Človek stráca to drahé a vzácne čo mal a musí odísť z raja – **POZOR** – jeho **odchod z Edenu** v skutočnosti **nie je trestom**, ako si často myslíme. Bola to v podstate záchrana človeka. Musel odísť, aby nejedol zo stromu života a aby neostal žiť v hriechu navždy (porov. Gn 3, 22 – 23). To by bola naozaj katastrofa.

Boh sa znova stáva iniciátorom deja, nie je pasívny ako Adam vedľa Evy. Boh ohlasuje pomoc, už teraz sľubuje víťazstvo. A tak o niekoľko tisícročí prichádza na svet **Syn človeka**. Boží Baránok, Emanuel z Dávidovho pokolenia a Lev z Júdovho kmeňa – Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca. **Dejstvo**

začína gradovať. Nepriateľ čosi tuší, a tak zariadi, aby bol jeho život ohrozený hneď po narodení tohto dieťaťa. Uniká preč, stáva sa z neho emigrant. Do svojho prichádza a vlastní ho neprijali (porov. Jn 1, 11). Potom sa vracia späť do svojej vlasti. Stáva sa z neho chlapec, mládenec a napokon skvelý muž. Ak by sme o niekom dnes mohli povedať, že je to naozaj správny muž, tak jedine o ňom. Ohlasuje Božie kráľovstvo, ktoré je na dosah ruky, uzdravuje, odpúšťa, kriese, premáha diablov. Je si vedomý, kým je. Pozná svoju identitu, jeho Synovstvo je v ňom nekonečne zakorenené. Prišiel, aby splnil Otcov plán spásy, aby uskutočnil záchrannú misiu strateného človeka. **Podarilo sa** – skúsme si prečítať tieto dva texty veľmi pozorne a pomaly:

„Zotrel dlžobný úpis, ktorý bol svojimi nariadeniami proti nám a prekázal nám, a odstránil ho tým, že ho pribil na kríž. Odzbrojil kniežatstvá a mocnosti, verejne ich predviedol a v ňom triumfoval nad nimi“ (Kol 2, 14 – 15)

„Je dokonané“ (Jn 19, 30)

Áká bitka práve skončila? Aký boj utíchol? Ťažko si to nejako názorne predstaviť. Našťastie veľký Príbeh má šťastný koniec, „*zvítazil Lev z Júdovho kmeňa*“ (Zjv 5, 5) a pokračuje aj naďalej. Máme výsadu stať po pravici Víťaza. Koľkí z nás sme si toho vedomí?

Teraz je rad na nás. Buď nášho Víťaza radostne prijmem, odovzdáme mu svoj život a nadšene o ňom pred svetom vydáme svedectvo alebo len ľahostajne ostaneme stáť bokom s nezájmom a srdcom zaťaženým každodennými starosťami tohto sveta.

Čas sa naplnil: nenechajme sa pripraviť o toto dôležité víťazstvo, nedovoľme, aby nám niekto ukradol radosť z neho. Hovorme o ňom a nebojme sa. **Nič na tomto svete nie je dôležitejšie**, lebo všetko stojí a padá na ňom.

DETI A DAR VIERY

MONIKA DOBROVSKÁ

Túžia dnes rodičia po tom, aby ich deti mali vieru? Chcem ja, aby moje dieťa malo živú vieru? A čo je to vlastne živá viera?

Hlásiť sa ku kresťanstvu je jedna vec, ale iné je mať živý vzťah s Bohom. Vzťah, ktorý sa nezakladá na tom, čo smiem a čo nesmiem, čo musím a nemusím splniť, aby som nezhrešil. Svätý Otec František nás pozýva naplno prežívať svoju vieru, ale dá sa to tak jednoducho? Kto je pre mňa Boh?

BOH JE MILUJÚCI OTEC

Keď sme boli malí, verili sme, že náš otec vyrieši všetko. Bol našim hrdinom, bol tým, o koho sme sa mohli oprieť. Snažil sa svojou prácou zabezpečiť rodinu a v čase voľna sa s nami hrával. Bol našou oporou.

A ak naša skúsenosť z detstva nie je takáto a otec v rodine chýbal, nie je to tak, že sa teraz, ako rodičia, snažíme svojim deťom všetko vynahradiť?

Keď teda vy, hoci ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré dary tým, čo ho prosia! (Mt 7,11)

A Boh Otec chce ešte viac, v každej chvíli je pri nás a čaká, kedy mu zve-

ríme svoje radosti i starosti. Na neho môžeme s dôverou kedykoľvek zavolať „Abba, Otče – Otecko!“

BOH JE NAJLEPŠÍ PRIATEĽ

Každý človek potrebuje niekoho, aby bol šťastný. Ak ste našli dobrého priateľa, ktorý vás nesklame a nezradí a ktorý vás má rád aj napriek vašim chybám, tak ste vyhrali. Mnohí nemali to šťastie. No Ježiš hovorí: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. Vy ste moji priatelia...“ (Jn 15,13-14)

Ako viac nám môže dokázať lásku a priateľstvo. On už dal všetko. A čo ja?

BOH JE OBDIVUHODNÝ RADCA

Keď čítame knihy Starého zákona, Boh v nich hovorí ústami prorokov, prostredníctvom ktorých si vedie svoj vyvolený národ. Učí ho mnohým

veciam. Je tvorcom, radcom, múdrosťou, pokojom, útechou, láskavým učiteľom i ohňom, ktorý v nás zapáľuje oheň lásky.

Toto je Boh, v ktorého verím a naplno mu dôverujem. A čo moje deti?

Najlepšou možnosťou, ako **odovzdať deťom dar viery je vlastný príklad**. Ak sa modlím, čítam Božie slovo, prístupujem k sviatostiam, zapájam sa do života farnosti, preukazujem iným svoju lásku službou, či almužnou, moje deti to vidia. Oni nastavujú zrkadlo mojej viere i mne samému.

Spoločná modlitba v rodine, rozhovory o Božom slove a prepájanie viery so životom napomáhajú budovať u detí vzťah s nami, rodičmi, i s Bohom. Dôležité je stáť pri svojich deťoch vždy, aj keď ich zláka svet a modliť sa za nich. Tak ako je Boh verný a stály vo svojej láske k nám, aj my milujme svoje deti. Nie „opičou“ láskou, ktorá dovolí všetko, lež múdro nastavujme hranice; bráňme zlu, aby ovládalo naše rodiny. Nerobme ani drobné ústupky, lebo všetko sa nám raz vráti. Predstavujme im dobré vzory, veď v dejinách cirkvi ich máme mnoho. Ukazujme im, že **s vierou je život krajší a hodnotnejší**.

Ak chceme, aby bol Boh Pánom našej rodiny, zverme mu ju. **Prosme o dar živej viery pre seba a svojich blízkych**.

ROZHOVOR: MÁM ISTOTU, ŽE BOŽÍ POHĽAD ...

(Dokončenie zo str. 9)

Alkohol nemôžeme vôbec, raz – dvakrát do týždňa môžeme trochu čokoládky, či mäsa. V Etiópii som o klobáske viac než desať rokov iba snívala. Nebola možnosť, hlavne počas vojny.

Ako zvládaš to, že na návštevu domov môžeš ísť iba raz za desať rokov? Myslíš, že Pán Ježiš to tak chce?

Asi chce. Na generálnych kapitulách sa o tom stále rozprávame, či to skrátíme, alebo nie, ale vždy jednohlasne zo všetkých kontinentov počujeme, že tých desať rokov má zmysel. Je to obeta. Možno naša neprítomnosť v našich rodinách a farnostiach prináša väčšiu prítomnosť Boha. Ja tu nie som, tak nech tu je Pán Boh.

Na záver Ťa poprosíme o nejaký odkaz pre nás, Spíšiakov.

Čo mne veľmi pomáha, je Božie slovo. Človek musí stále na niečo myslieť, a tak nech radšej myslí na Božie slovo, lebo v ňom je pravda, On je pravda. Svet sa nás bude snažiť oklamať, ale pravda je, že my sme prví milovaní Bohom, nech sa stane čokoľvek v našom živote, v manželstve či rodine, Boh nás stále miluje.

Tiež mi pomáha adorácia, lebo tam vidím tvár Boha. Tam sa môžem vyplakať. A modlite sa ruženec, spolu v rodine. Matka Tereza hovorí, že rodina, ktorá sa modlí spolu, ostáva spolu. Panna Mária je neodlučiteľnou súčasťou môjho života.

Na záver by som vám chcela poďakovať za vaše modlitby a za vaše obety. Počula som, že niektorí sa za mňa modlite každý deň. Nevieam, ako sa vám mám odvdáčiť. Ďakujem za vaše milodary, za každú strelnú modlitbu.

Chcem poďakovať aj tatíkovi a mamke za ich lásku, že som mohla vyjsť z rodiny, kde sa modlí, kde sa odpúšťa, kde sa máme radi. Tiež ďakujem Tomášovi aj Zuzke za ich bratskú a sesterskú lásku. Bola som naozaj šťastná v živote a ich podpora mi pomáha žiť naplno ten život, ktorý žijem. Ďakujem!

Aj my ďakujeme sestre Phanuele, našej milej Katine. Želáme jej, nech ostane radostnou a svojim životom nech naďalej odráža tvár Boha. Naďalej ukladajme sestru Phanuelu do svojich modlitieb.

SLAŽIARI

SPOLOČENSTVO MLADÝCH V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI

Činnosť mládeže v našej farnosti sa prejavuje rôznymi spôsobmi. My, Slažiari, fungujeme ako jedno veľké, otvorené spoločenstvo. Časť z nás je súčasťou mládežníckeho zboru, a časť sa venuje aj príprave birmovancov na sviatosť birmovania.

Začala by som **názvom nášho spoločenstva**. Na našich tričkách či mikinách si môžete všimnúť nápis Slažiari. Význam názvu pochádza z veršov evanjelia podľa Matúša. „Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodíť von, aby ju ľudia pošliapali. Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome. Nech tak svieta vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.“ (Mt 5, 13 – 16) **Slažiari** – soľ zeme a svetlo sveta.

Naše spoločenstvo vzniklo v roku 2019. Postupne sme vypratali jednu miestnosť na fare, ktorá sa stala ideálnym miestom pre naše **pravidelné stretnutia**. Začali sme sa stretávať v pondelky, kedy sme sa modlili večery a v piatky, kedy sme sa rozprávali, modlili a prežívali spoločný čas. Na farskom dvore sme organizovali rôzne akcie, opekačky, alebo letné kino.

Zistili sme, že mnohí z nás sú hudobníci a speváci, a tak sme sa rozhodli pokračovať v tradícii **mládežníckeho zboru**. Nacvičili sme rôzne

mládežnícke piesne a následne sme ich spievali na piatkových večerných svätých omšiach. Skúšame nové veci a stále sa chceme zlepšovať. Veľký pokrok nastal vďaka technike. V priebehu rokov, s pomocou mnohých ochotných ľudí, môžeme teraz ozvučiť každý jeden hudobný nástroj a hlas, aby sa hudba mohla šíriť celým kostolom. Ako zbor sme mali česť spievať aj v iných farnostiach. Pozvali nás na birmovku do Ferčkovíc, na svätú omšu v Smižanoch, či v Poprade.

Spoločne sa zúčastňujeme **rôznych akcií**, ako bolo napríklad stretnutie mladých v Trenčíne – T22, alebo príchod pápeža na Slovensko v Košiciach.

Počas leta boli mnohí z nás na dvojtyždňovej duchovnej formácii – Oáza. Absolvovali sme už viacero stupňov tejto formácie a v lete tohto roka sa chystáme na posledný, teda 3. stupeň, ktorý sa bude konať v Ríme.

V tomto školskom roku sa opäť **staráme aj o prípravu birmovancov** na prijatie sviatosti birmovania. Každý piatok prichádzajú birmovanci na mládežnícku svätú omšu a po jej skončení sa presunieme na faru.

Stretnutia prebiehajú podľa programu Vyvolený. Obsahuje 24 kapitol a každá sa zameriava na inú tému. Spoločne s birmovancami sa rozprávame o sviatosťoch, Cirkvi, daroch Ducha Svätého a iných náboženských témach. Birmovancov pozývame zapojiť sa do liturgie. Chlapcov ako miništrantov, a všetkých ako lektorov na čítania a prosby.

V pondelky máme všetci spoločné stretnúť. Ako mládež rôzneho veku sa po svätej omši presunieme na faru, a tu nás čaká zaujímavý program.

Spoločenstvo v živote mladého kresťana je veľmi potrebné. Formulujeme nás a pomáha nám prejsť cez ťažké obdobia. Zároveň nám dáva pocit prijatia a vedomie, že sme milované Božie deti.

Ja osobne som veľmi rada, že môžem byť jeho súčasťou a že môžem využiť dary, ktoré som dostala od Boha na službu Cirkvi.

Pozývame aj Vás na **mládežnícku svätú omšu**, ktorá sa koná v piatok o 18.00 h vo Farskom kostole, Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Spišskej Novej Vsi. Radi Vás medzi nami privítame.

UZDRAVENÝ SENIOR

SVEDECTVO UZDRAVENIA

MARIÁN-SKY CTITEL

Foto: Ilustračné/Web

12. januára tohto roku (2024) uplynulo 24 rokov od doby, kedy ma Pán oslobodil od mojej závislosti na alkohole. Pri tejto príležitosti by som rád podal svedectvo o tom, ako ma Pán Ježiš na príhovor jeho Nebeskej Matky oslobodil z tohto otroctva.

V mladosti som s alkoholom nemal žiadne problémy. Neužíval som ani tvrdý alkohol, ani víno, ani pivo. Mój prvý kontakt s alkoholom bol až počas štúdia na vysokej škole. Ako študenti sme často navštevovali pohostinské zariadenia a takto „poctivým tréningom“ som sa vypracoval na závislého na alkohole. Tak po skončení štúdií a nástupu do práce som pravidelne a v čoraz väčšej miere konzumoval alkohol a keď som sa v roku 1977 ženil, moja budúca manželka si nevedomovala, že si berie závislého alkoholika. Pravdupovediac som si to nevedomoval a nepriznával ani ja sám.

Závislosť sa stupňovala. Narodili sa nám tri deti, ktoré vyrastali v prostredí, kde vládol alkohol. Manželka ma veľa krát prosila, aby som prestal s alkoholom, alebo aspoň jeho užívanie obmedzil, no ostávalo len pri sľuboch. Začal som si uvedomovať, že asi je to so mnou zlé, ale nedokázal som alkoholu odolávať. Na naliehanie manželky som absolvoval aj niekoľko protialkoholických liečení na Prednej Hore. Boli to však len obdobia, kedy som si to chcel u manželky „vyžehliť“ a môj organizmus si trochu od tejto drogy oddýchol. Po každom návrate z liečenia som sa vracal k alkoholu a bol som otrokom „tekutého diabla“. V tomto období sa manželka, ale i mnohí známi z môjho okolia za mňa veľmi modlili, aby ma Pán oslobodil z tohto otroctva. Mňa samotného to tiež veľmi škrelo, ale nedokázal som sa s „pazúrov Zlého“ oslobodiť sám, ani pomocou lekárov.

Vplyvom okolností a pôsobením známych sme s manželkou v roku

2000 navštívili Litmanovú. Nevieam, čo sa vtedy vo mne pohlo, ale keď som vstúpil do domčeka, kde sa zjavila Panna Mária, čosi ma zlomilo. Klesol som na kolená a prosil Panu Máriu, aby mi u svojho Syna vyprosila milosť obrátenia, aby ma Pán Ježiš oslobodil od tejto hroznej závislosti. Netrúfal som si totiž prosiť priamo Pána Ježiša, prosil som jeho Matku. Po návrate z Litmanovej sa začali diať divné veci. V prvom rade som prestal mať chuť na alkohol, čo trvá stále dodnes! Bez akejkoľvek ďalšej liečby!!!

Naši známi nám sprostredkovali spoločenstvo Kruciáta oslobodenia človeka (KOČ), ktoré vzniklo v Poľsku z podnetu kňaza o. Františka Blachnického a na Slovensko sa „preštepilo“ do Levoče, kde pri Kláštore minoritov vznikla tzv. prvá stanica Kruciáty na Slovensku. Členstvo v tomto spoločenstve si vyžaduje od záujemcu splnenie troch podmienok: nepiť alkohol, nenúkať nikoho alkoholom a nevydávať peniaze na nákup alkoholu. Myšlienky KOČ, najmä propagovanie triezveho života – života bez alkoholu ma veľmi oslovili a preto okamžite s manželkou sme deklaráciu vstupu do KOČ podpísali a sme jedni z prvých, ktorí sú členmi Kruciáty na Slovensku.

Od tejto doby každý deň cítim úžasnú ochranu Panny Márie a jej Syna a priam bytostne cítim, že som bol oslobodený z otroctva Zlého. Každý deň ráno ďakujem, že som sa triezvy zobudil a večer ďakujem, že som prežil deň bez tejto drogy. Som si vedomý – tak to cítim, že nie ja svojou pevnou vôľou som sa zbavil závis-

losti na alkohole, ale že mi to bolo dané, ako dar od Pána. Iste aj vplyvom modlitieb manželky, detí, rodiny a známych, ktorí v modlitbách za mňa prosili. Už na liečeniach som sa dozvedal, že alkoholik si pevnú vôľu prepil, má len dobrú vôľu. Preto veľmi rezervovane prijímam vyhlásenia abstinujúcich alkoholikov, že alkoholu ich zbavila ich pevná vôľa. Iste za ich abstinenciou sú možno hodiny, možno noci modlitieb rodinných príslušníkov, či známych.

Čo sa týka spoločenstva Kruciáty oslobodenia človeka, s manželkou sa, podľa možnosti, zúčastňujeme stretnutí, ktoré sa konajú každý štvrtok o 17.00 h v Kláštore minoritov v Levoči a ktoré od začiatku vzniku Kruciáty vedie kňaz – minorita, páter Roman Gažúr. Máme aj svoju webovú stránku – www.kruciata.sk – ktorú spravujem, hoci som už dosiahol vyšší vek – 75 rokov. Okrem toho sa spolu s manželkou zúčastňujeme akcií, ktoré spoločenstvo organizuje, či už sú to pešie púte, sympóziá Kruciáty, výjazdy, alebo iné akcie.

Som vďačný Panne Márii a Pánu Ježišovi za milosť oslobodenia z rúk „tekutého diabla“ – alkoholu. Keď som na začiatku spomínal, ako moje deti vyrastali v alkoholickom prostredí otca alkoholika, tak Bohu vďačím za to, že moje vnúčatá – mám ich dohromady päť – ma nepoznajú ako závislého, nikdy ma nevideli užívať alkohol a tak môžem byť pre nich príkladom človeka, ktorý žije triezvy kresťanský život. Chvála Ti, Pane Ježišu!

**Vďačný Bohu a Panne Márii
Marián-sky ctiteľ**

MICHAL ŠKOMBÁR: MÔJ ŽIVOT – AKO POSÚVAŤ VLASTNÉ LIMITY

Spracovala: VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Foto: Archív M. Škombára

Michal Škombár je mimoriadny mladý muž. Vážna choroba – spinálna svalová atrofia spolu s nemalými obmedzeniami ako je dýchanie pomocou dýchacieho prístroja, nehybnosť, dlhé pobytu v nemocnici a skoro úplná odkázanosť na pomoc iných, ho výrazne obmedzila, ale nezlomila. Veríme, že krátky úryvok z jeho autobiografickej knihy vás povzbudí.

BYŤ ŠŤASTNÝ

Šťastie. To je slovo, ktoré definuje radosť v našich životoch. Mnohokrát som počul, ako mi ľudia hovoria, že by to na mojom mieste nedali. Radšej by zomreli. Ja som im zakaždým odpovedal, že žijem šťastný život a nemám dôvod to vzdávať. Ostali zarazení a zreteľne to dali najavo. Nedokázali si predstaviť, ako môže človek v mojom stave prežívať šťastný život. V mojom prípade som mal aj dar milujúcej rodiny, ktorá mi so všetkým pomáhala, a ja som im za to nesmierne vďačný. No aby som si užíval každý okamih života, musel som sa postupne naučiť meniť svoje zmýšľanie. Samozrejme, že aj v mojom prípade prevzal chvíľkovú nadvládu nad mojím myslením smútok. Hlavne vtedy, keď som nemohol hrať futbal, alebo som sa nedokázal aktívne zapájať do života s priateľ-

mi. Všetky tie malé kúsky vás nakoniec definujú a vytvoria jeden veľký celok. A ja som si bol vedomý, že ak budem pridlho ponorený do smútku, začnem v takom duchu vnímať všetko vo svojom okolí. A to som za žiadnu cenu nechcel dopustiť.

Prečo je malé dieťa radostné? Prečo sa na jeho tvári neustále objavuje úsmev?

Kládal som si tieto otázky s vedomím, že keď som bol menší, život mi pripadal skutočne veselší. Akoby svet žiaril farbami. Nebol v ničom podstatnom odlišný. Iné bolo iba to, že ako dieťa dokážete viac oceniť krásu a výnimočnosť. Presne na túto informáciu som sa sústredil namiesto toho, aby som zostal zaseknutý v smútku.

Stále opakujem, že nie je nič zlé, ak človek smúti, ale ak tomu podľahne, nastáva iný problém. V takom prípade na všetko v okolí iba hundre. Dostať sa z tejto špirály je potom veľmi náročné.

Snažil som sa do seba vštípiť stratenú detskú vlastnosť, ktorú časom stratia asi všetci dospelí. Oceniť krásu všedných vecí. Vedieť sa znova tešiť z maličkostí, ktoré vám vyčaria na tvári úsmev. Ani mne sanepodari- lo naplno pochopiť

to tajomstvo detstva, ale aspoň čiastočné prijatie tohto myslenia mi radikálne zmenilo pohľad na život. V neskoršom veku, keď som už nedokázal sedieť a dýchal som iba pomocou prístroja, som využil tento naučený typ myslenia. Mohol som sa utápať v sebalútosti. Šomrať nad tým, že nedokážem toto alebo tamto. Čo by mi to dalo? Zatrpklo by z toho moje srdce. Nedokázal by som oceniť krásu v mojom živote a zostal by som zaseknutý na mieste. Netvoril by som, ale len prežíval. Tešil som sa ako malý z toho, že idem von. Radoval som sa, že môžem ochutnávať nové jedlá a piť kávu. Naučil som sa oceniť krásu kníh, filmov a tónov hudby, ktoré dokážu človeka preniesť na iné miesta. Tešil som sa z každej maličkosti a preto na mojej tvári vládol úsmev. Radujem sa zo života, aj keď okolnosti nie sú ideálne. Ale má niekto ideálny život? Možno na sociálnych sieťach, ale každý si musí prejsť vlastnými skúškami. Zakaždým to je o vás a vašom rozhodnutí. Ja som sa rozhodol pre prvú možnosť a zároveň si naplno užiť čas, ktorý mi bol daný. Nechcem ho preležať v smútku, ale v radosťi.

(Úryvok z knihy Michal Škombár: *Môj život – Ako posúvať vlastné limity*, Vydavateľstvo Michal Škombár, 2024, str. 65 – 66)

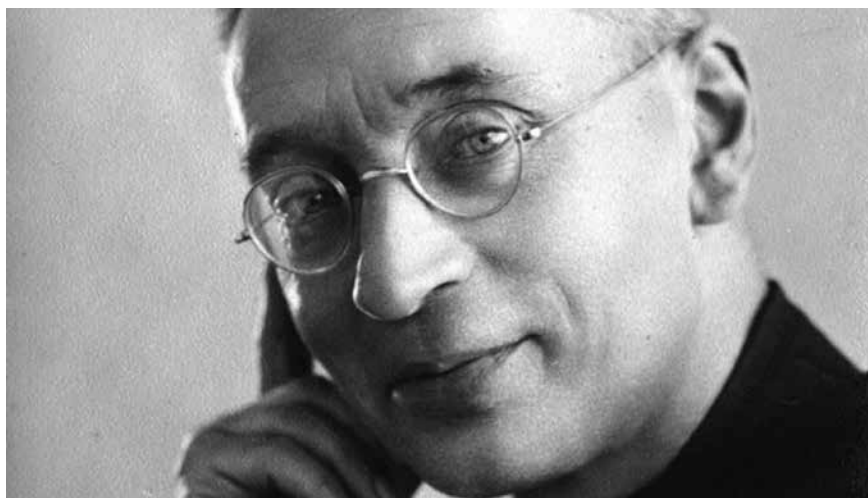
Viac o autorovi si môžete prečítať aj na jeho FB profile: Michal Škombár.

Michal Škombár pri písaní knihy

SV. TITUS BRANDSMA

Veľkou inšpiráciou na ceste budovania viery v Boha sú aj životné príbehy svätcov. Ich svedectvo o láske k Bohu nás môže inšpirovať a pozvať k nasledovaniu. Je úžasné, že popri známych svätcoch pribúdajú aj noví. Medzi nich patrí aj rehoľník, karmelitánsky kňaz a mučeník, sv. Titus Brandsma.

Sv. Titus Brandsma

KTO BOL TENTO MUŽ?

Narodil sa 23. februára 1881 v Oegeklooster v Holandsku. Už ako dieťa vynikal láskou k Panne Márii a veľmi túžil po zasvätenom živote. Ako 17-ročný vstúpil do karmelitánskeho kláštora v Boxmeeri, neskôr študoval teológiu v Zenderene a v Oss. V roku 1905 bol vysvätený za kňaza a ďalej pokračoval v štúdiu na Gregoriánskej univerzite v Ríme. Po dosiahnutí doktorátu v roku 1909 sa vrátil do Oss, kde pôsobil vo funkcii docenta 15 rokov. Neskôr prednášal dejiny stredovekej filozofie a mystiky na Katolíckej univerzite v Nejmeegene a od r. 1932 bol jej rektorom.

Zaoberal sa novinárskou činnosťou a evanjelizáciou prostredníctvom médií. Založil časopis s mariánskym zameraním i verejnú knižnicu. Pôsoobil ako šéfredaktor miestnych novín, predseda združenia katolíckych škôl, cirkevný asistent pre katolíckych novinárov, bol členom vedeckých komisií a výborov. Organizoval konferencie, misijné výstavy.

Od roku 1934 neohrozene vystupoval proti fašistickej ideológii a nebezpečenstvu národno-socialistického hnutia. Postavil sa za proti prenasledovaniu Židov a za nezávislosť slobodnej katolíckej tlače. Po odmietnutí zverejniť inzerát vyzývajúci na vstup do nacistických organizácií bol dňa 19. 01. 1942 zatknutý gestapom a uväznený v Scheveningene, neskôr premiestnený do koncentračného tábora Amersfoort pri Hilversume a do Dachau. Tam bol zaradený na poľné práce. Vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav ho presunuli do nemocničného bloku a jeho telo malo slúžiť na lekárske pokusy. Zomrel 26. júla 1942 po smrtiacej injekcii ako 61-ročný. Svoj ruženec pred smrťou zanechal ošetrovatelke, ktorá mu injekciu mala aplikovať. Keďže sa nevedela modliť, naučil ju na zrnkách hovoriť len „pros za nás hriešnych“. Žena sa vrátila k viere.

Pápež Ján Pavol II. Titusa Brandsmu nazval „mučeníkom slobody tlače“ a blahorečil ho 03. 11. 1985. Svätorečil ho pápež František 15. mája

VIERA KUBOVČÍKOVÁ

Zdroje:

<https://www.zivotopisysvatych.sk/titus-brandsma-reholnik-knaz-a-mucenik/>,
<https://www.postoj.sk/134892/titus-brandsma-reholnik-knaz-a-mucenik>,
<https://bosekarmelitky.cz/blah-titus-brandsma/chronologie-zivota/>

2022 v Ríme. Angažovaní novinári adresovali aj list Sv. Otcovi, aby popri sv. Františkovi Saleskom vyhlásil Titusa Brandsmu za ďalšieho patróna novinárov. „V týchto časoch dezinformácií a polarizácie žurnalistika naliehavo potrebuje svätého orodovníka, akým je Titus Brandsma,“ napísali v liste Svätému Otcovi.

Aký je odkaz života tohto svätca? Titus Brandsma mal mimoriadne pozitívny postoj k životu. Bol otvorený, múdry, zmierlivý, radostný, vždy ochotný poradiť a pomôcť. Bol mužom, ktorý si pravý „Karmel“ vedel vytvoriť všade, lebo ho nosil v srdci.

Zdrojom jeho sily a vnútorného pokoja bola adorácia pred svätostánkom. Žil zásadu, že „Každá práca musí byť poznamenaná pečatou lásky k Ježišovi.“

Bol presvedčený, že „My, karmelitáni, musíme byť druhou Máriou, druhou Bohorodičkou. Aj v nás sa musí rodiť Boh. Ako Máriu viedla prítomnosť Boha k pokornej a láskyplnej službe bližným, podobne aj naše spojenie s Bohom sa musí odrážať v skutkoch bliženeckej lásky.“

Aj dnes by nás mala osloviť jeho úvaha, ktorú predniesol pri príležitosti uvedenia do funkcie rektora na Katolíckej univerzite v Nejmeegene v roku 1932:

„Zo všetkých tých mnohých otázok, ktoré si kladiem, ma žiadna neznepokojuje toľko ako záhada, prečo sa ľudstvo, ktoré sa nachádza na ceste rozvoja a cíti sa hrdé na svoje výdobytky, tak citelne vzdďaluje od Boha. Sú vinní iba tí, ktorí konajú týmto spôsobom? Očakáva sa niečo od nás, aby Boh opäť zažiaril na našom svete jasnejšie...?“

Veríme, že aj na orodovanie sv. Titusa Brandsmu nám Duch Svätý pomôže nájsť nové formy ako pomôcť svetu vidieť Boha v jeho nádhere.

RÍMSKOKATOLÍCKY FARSKÝ ÚRAD

Letná 60

052 01 Spišská Nová Ves

IČO: 31950141 DIČ: 2020719932

IČ DPH: SK2020719932

Bankové spojenie:

Všeobecná úverová banka, a.s.,

Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves

IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257

BIC: SUBASKBX

Kancelária: 0908 033 987

Nonstop mobil: 0908 033 987

Farár: 053/446 82 19

E-mail: kancelaria@farnostsnv.sk

Web: www.farnostsnv.sk

Facebook: Farnosť Spišská Nová Ves

Youtube kanál: RKC farnosť SNV

Všetky aktuálne informácie zverejňované na webovej stránke farnosti - www.farnostsnv.sk.

PROSBA O PODPORU

Vážení čitatelia, ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hociktovej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: Bankové spojenie: Všeobecná úverová banka, a.s., Bratislava, pobočka Spišská Nová Ves, IBAN: SK85 0200 0000 0031 5955 2257, BIC: SUBASKBX. Do správy pre prijímateľa uveďte „časopis Farská rodina“.

PAY by square

Nech Pán odmeni Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži Bohu k oslave. Ďakujeme.

Redakcia

Vydal Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. Web: www.farnostsnv.sk. E-mail: rkfu.snv@gmail.com. Redakcia: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. E-mail: farskarodina@gmail.com. Zodpovedný odborný garant: Mgr. Ján Záhradník. Šéfredaktorka: Ing. Viera Kubovčíková. Redaktori: Mgr. Adam Konkol, Mgr. Daniel Lysý, PhD., Mgr. Monika Dobrovská, PhD. Lucia Smolejová, PhD., Ing. Peter Marhefka, PhD., Mgr. Mária Hollaarová, Peter Dobrovský a externí spolupracovníci a prispievatelia. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí - Spišskej Kapitule, prot. č. 1107/11/Mj/15. 6. 2011. Registrácia: Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. Náklad: 700 ks. Sadzba a grafická úprava: Ing. Peter Hamrák. Grafiky v detskom kútiku: Freepik, texty: Monika Dobrovská. Foto na obálke: Peter Dobrovský. Technické spracovanie: Tlačiareň PROGRUP SK, s. r. o. Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné. Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. Dátum vydania: 18. 03. 2024. Uzávierka budúceho čísla 10. 05. 2024. Svoje príspevky zasielajte najneskôr do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.

BOHOSLUŽOBNÝ
PORIADOK
FARNOSTI

Deň	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier
Pon	6:45 18:00	6:00 16:30	
Ut	6:45 18:00	6:00 16:30	17:00
Str	6:45 12:00 18:00	6:00 16:30	
Štv	6:45 18:00	6:00 16:30	
Pia	6:45 18:00	6:00 16:30	
So	6:45 18:00	6:00	
Ne	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30

Deň	Nemocnica	Dom dôch.
So	16:00	
Ne		9:15

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach vo Farskom kostole.

Archív časopisu Farská rodina nájdete na www.farnostsnv.sk.

Príspevky, postrehy a námety do časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

VEĽKÁ NOC 2024

Deň	Farský kostol	Malý kostol	Sídliisko Mier	Dom dôch.
Pondelok 25. 03. 2024	6:45 18:00	6:00 16:30		
Utorok 26. 03. 2024	6:45 18:00	6:00 16:30	17:00	
Streda 27. 03. 2024	6:45 12:00 18:00	6:00 16:30		
Zelený štvrtok 28. 03. 2024	18:00 19:30-21:30 Tichá adorácia 21:15 Kompletorium 7:30 Ranné chvály	16:30		
Veľký piatok 29. 03. 2024	15:00 Obrady 17:00-21:45 Poklona v Božom hrobe	17:00 Obrady		
Biela sobota 30. 03. 2025	7:30 Ranné chvály 8:00-19:30 Sviatosť Oltára v Božom hrobe	8:00-19:30 Sviatosť Oltára v Božom hrobe		
Veľkonočná nedeľa 31. 03. 2024	8:00 9:15 10:30 16:00 Vešpery 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15
Veľkonočný pondelok 01. 04. 2024	8:00 9:15 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15

POBOŽNOSŤ KRÍŽOVEJ CESTY

29. 03. 2024 (piatok) o 20.30 h pod Tarčou smerom ku Kaplnke Ružencovej Panny Márie na Tarči.

SVIATOSŤ ZMIERENIA PRED VEĽKOU NOCOU 2024 - FARSKÝ KOSTOL

Sobota 23. 3. 2024: 9.00-12.00 h, 14.00-16.00 h
Utorok 26. 3. 2024: 19.00-20.00 h

KONTAKTY NA SPOLOČENSTVÁ VO FARNOSTI

SPOLOČENSTVO	KONTAKTNÁ OSOBA	KONTAKT
Miništranti	Adam Konkol	adamko.konkol@gmail.com
Lektori	Mária Hollaarová	majahollaar@gmail.com
Žalmisti	Gabriela Mitriková	gmitrikova@gmail.com
Detský zbor Svetlušky	Katarína Kalíková	katka.kalikova@gmail.com
Veľký zbor	Zuzana Bolibruchová Monika Kmetzová	zuzana243@gmail.com mkmetzova@windowslive.com 0948 231 326
Farská charita	Vlasta Javorová	vlastajavorova192@gmail.com
Deti - eRko	Rút Kovalčíková	rutkov03@gmail.com
Skauti	Bruno Jakubov	bruno.jakubov@gmail.com 75zbor@scouting.sk, www.75zbor.sk
Slažiari	Katarína Pacáková Mária Hamráčková	katarina.pacakova@gmail.com hamrackova@gmail.com
Ružencové bratstvo	Monika Jakubcová	moni.jakubco@gmail.com
Nová rodina	Sandra Kotradyová	sandricka21@pobox.sk
eRko rodiny SPIŠ	Miroslava Kovalčíková	mirka.stanley@gmail.com
Rodzinkare	Martin Plačko	plama@post.sk
Rodiny pre Spiš, o. z.	Júlia Domiková Lukáš Novotný	julka5@centrum.sk ciki.snv12@gmail.com
Slobodní muži a ženy nad 35 rokov	Viera Kubovčíková	slobodnykatolik@gmail.com www.slobodnykatolik.sk

MILÍ KAMARÁTI,

od septembra 2023 si každý piatok o 16.00 h môžete v Malom kostole vypočuť Dobrého pastiera, ktorý si pre vás pripravuje novú tému. Spolu so svojou ovečkou na vás netrpezlivo čaká. Má pripravenú aj zázračnú truhlicu, v ktorej skrýva poklady pre všetky deti. Rovnako si pre vás pripravuje aj zaujímavé úlohy, ktoré nájdete na stránke našej farnosti.

Ak ste prijali toto pozvanie a vydali sa na spoločnú cestu s ním, určite si spomeniete na mnohé pravdy viery, ktoré ste sa naučili: najspoločnejšia cesta do neba vedie cez nebeskú mamku Panu Máriu, Ježiš je Kráľom neba i zeme, no len na nás záleží, či bude aj Kráľom nášho srdca.

SVÄTÁ BAKHITA

nás naučila odpúšťať a bezvýhradne milovať svojich blízkych a ak odovzdáme svoje hriechy a trápenia Ježišovi, náš život je krajší a starosti ľahšie.

Mnohí z vás sa pripravujete na **veľkú slávnosť, ktorá vás čaká v máji**. Po prvýkrát prijmete Ježiša do svojho srdca. Pán Ježiš je Boh, ktorý nás nenúti, práve naopak, čaká na naše pozvanie. Odpúšťa všetky naše poklesky a nikdy ho to neunaví, lebo jeho láska je nekonečná. On na nás hľadá inak ako sa pozeráme my, ľudia. Sme pre neho jedineční, milovaní a nenahraditeľní. **Neveríte, stačí otvoriť Božie slovo a čítať ho pravidelne a tam spoznáte svojho priateľa Ježiša.**

Rovnako mám aj **TIP na knihy od Sheri Rose Shepherd**: Mocnému bojovníkovi, ktorá je určená pre chlapcov a Malej milovanej princeznej, ktorá je venovaná dievčatám. Sám Kráľ vám v nich píše listy a pozýva na dobrodružnú cestu s ním.

Vykročte s Ježišom, otvorte mu svoje srdce rovnako, ako to urobili emauzskí učeníci. Dovoľte mu, aby pretváral vaše srdcia i životy.

Vaša Vranka Danko